

II Konkurs Graficzny
im. Jana Feliksa Piwarskiego

O!świecenie

z okazji
jubileuszu 200-lecia Gabinetu Rycin
Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie

Pomysł konkursu graficznego narodził się w 2010 roku w związku z organizacją przez Gabinet Rycin Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie międzynarodowej konferencji naukowej *Metodologia, metoda i terminologia grafiki i rysunku. Teoria i praktyka* (1–3 grudnia 2010). Wyjątkową okazją do powrotu tej idei stał się tegoroczny jubileusz 200-lecia Gabinetu Rycin (1818 — 2018), najstarszego publicznego zbioru grafiki i rysunku na ziemiach polskich. Edycja II Konkursu Graficznego została jeszcze mocniej związana z tradycją i historią tego zbioru poprzez wybór patrona — Jana Feliksa Piwarskiego (1794 — 1859), pierwszego kustosa uniwersyteckiego Gabinetu Rycin, ale także artysty-grafika, litografa i pioniera polskiej cynkografii, profesora Szkoły Sztuk Pięknych i oddanego pedagoga kształcącego młodych artystów.

Temat II Konkursu Graficznego **Oświecenie** łączy się z myślą przewodnią wystawy jubileuszowej zorganizowanej wspólnie z Muzeum Sztuki Nowoczesnej, *Czym jest Oświecenie? 200 lat Gabinetu Rycin BUW* (18 maja — 17 czerwca 2018), przywołując dwie historyczne kolekcje rycin i rysunków: króla Stanisława Augusta i Stanisława Kostki Potockiego, fundament zbioru uniwersyteckiego. Interesuje nas także teraźniejszość i przyszłość twórczości graficznej, zadajemy więc pytanie o rolę światła i cienia, przyglądając się refleksji współczesnych artystów i zaproponowanym przez nich rozwiązaniom formalnym. Spośród 83 przyjętych prac graficznych Jury Konkursu w składzie: prof. Błażej Ostoję Lniski, prof. Piotr Smolnicki, dr hab. Jolanta Talbierska i Bartosz Naprawa (laureat poprzedniej edycji) wybrało na wystawę 36 kompozycji, przyznało nagrody i trzy wyróżnienia. Wystawa pokonkursowa jest miejscem spotkania różnych pokoleń twórców, tych doświadczonych i uznanych oraz tych dopiero zaczynających swoją przygodę z grafiką. Prace obrazują ogromne bogactwo technik graficznych oraz ich wyjątkowy potencjał w kształtowaniu subiektywnej wypowiedzi artystycznej. Są także dowodem na ciągle żywe zainteresowanie grafiką warsztatową, zarówno w jej klasycznych odmianach, jak i nowych odsłonach.

Dzięki swoim kolekcjom i różnorodnej działalności Gabinet Rycin BUW pełni i pełni wyjątkowe funkcje naukowe, artystyczne i kulturalne, wspierając oraz łącząc środowiska akademickie i artystyczne, profesjonalistów i pasjonatów grafiki dawnej i współczesnej. Dziedzicząc tak znakomite tradycje, pragniemy kontynuować ideę propagowania sztuki graficznej, zarówno w twórczej odsłonie kolejnych konkursów, jak i w prowadzonych badaniach naukowych. Wystawa pokonkursowa II Konkursu Graficznego im. Jana Feliksa Piwarskiego oraz sympozjum naukowe zamykają obchody jubileuszu 200-lecia Gabinetu Rycin BUW.

Dr hab. Jolanta Talbierska
Kierownik Gabinetu Rycin BUW

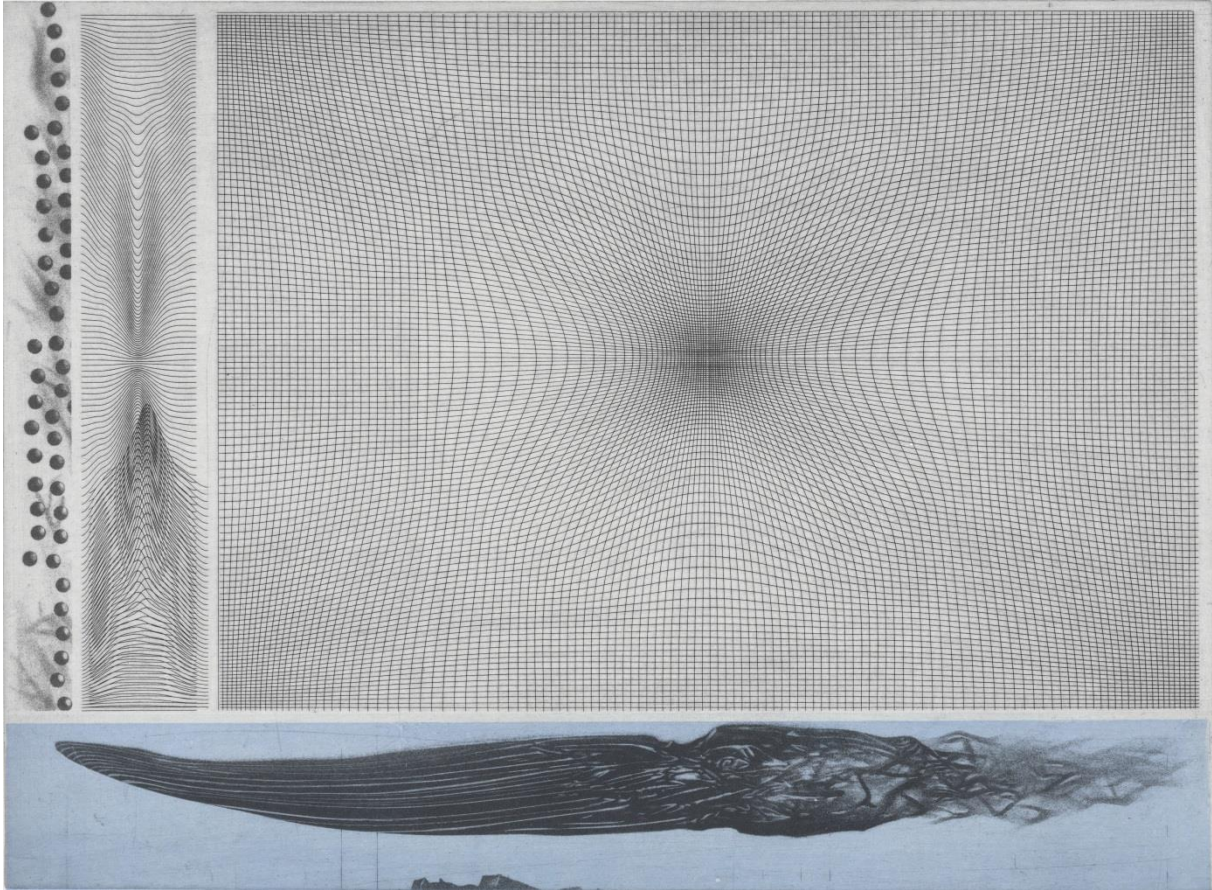
Urszula Dragońska
Kurator Grafiki Nowoczesnej w Gabinecie Rycin BUW

Jury konkursu	prof. Błażej Ostoja Lniski prof. Piotr Smolnicki dr hab. Jolanta Talbierska Bartosz Naprawa
I nagroda	Krzysztof Tomalski
II nagroda	Anna Trojanowska
III nagroda	Paweł Sobczak
Wyróżnienia jury	Małgorzata Chomicz Barbara Komaniecka Agnieszka Rożnowska
Finaliści	Magdalena Banaś Paulina Bobak Natalia Brączek Oksana Budna Bartosz Cebula Nastazja Ciupa Aleksandra Czudek Joanna Gałęcka Darya Hancharova Marcin Jachym Dariusz Kaca Maciej Kiełczewski Ewelina Kołakowska Mykola Kravets Teresa Król Natalia Kwiatkowska Maria Marianowska Jan Musiałowski Aleksandra Pawlikowska Janusz Popławski Weronika Siupka Piotr Siwczuk Małgorzata Stachurska Małgorzata Stanielewicz Izabela Stenka Michalina Sumińska Anna Tarnowska Małgorzata Zaremba Karolina Zimna-Stelmaszewska Piotr Żaczek
Komisarz	Urszula Dragońska
Opieka konserwatorska	Marek Mastalerski Ewa Urzykowska Joanna Kołodziejska Aleksandra Prokop
Opracowanie graficzne	Marcin Laszczkowski
Realizacja	Oddział Promocji, Wystaw i Współpracy Oddział Administracyjny
Wirtualna galeria	Bartłomiej Karelin (fotografia) Maria Fronczak (wykonanie strony)

LAUREACI

I NAGRODA

KRZYSZTOF TOMALSKI, OSOBLIWOŚĆ (Z CYKLU GENESIS), 2018
INTAGLIO – SUCHA IGŁA, MEZZOTINTA, 36 × 49 CM

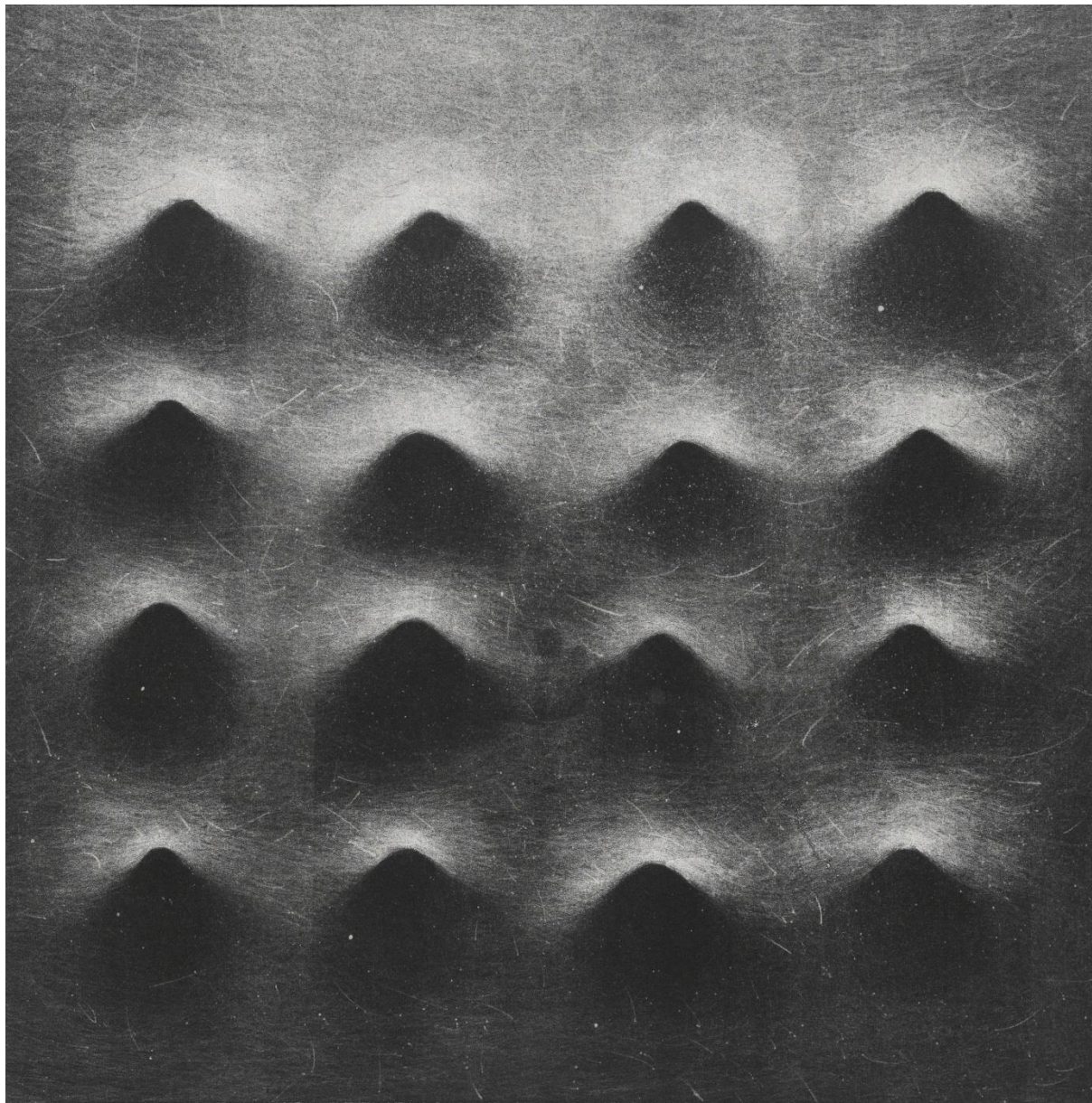

PROF. KRZYSZTOF TOMALSKI (ur. 1963) ukończył Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od dyplomu (1989) związany z Pracownią Miedziorytu, którą obecnie prowadzi. W latach 2008-2016 był dziekanem Wydziału Grafiki krakowskiej ASP. Stworzył kilkanaście cykli graficznych we własnych technikach włóknotdrukowych: tłusty odprysk, tinta piaskowa, alintaglio. Miał 40 wystaw indywidualnych i brał udział w ponad 300 wystawach zbiorowych, w tym międzynarodowych o charakterze konkursowym. Zdobył ponad 20 nagród i wyróżnień. Od 2006 roku jest członkiem zarządu International Academic Printmaking Alliance w Pekinie.

OSOBLIWOŚĆ, to „jedna z prac z dużego cyklu poświęconego kosmologii i kosmogonom, z podtytułem dla astrofizyków. Odpowiada trochę na pytanie o fenomen istnienia w najbardziej podstawowym sensie.” (Krzysztof Tomalski)

II NAGRODA

ANNA TROJANOWSKA, DEREFERENCJE_08, 2018
LITOGRAFIA NA MARMURZE, 74 × 51 CM

DR ANNA TROJANOWSKA ukończyła Pracownię Litografii prof. Piotra Frąckiewicza na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu (2002). W 2010 roku uzyskała stopień doktora sztuk na macierzystej uczelni za pracę *Owoce kamienia*. Od 2003 roku pracuje na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów wrocławskiej ASP, obecnie jako asystent w Pracowni Litografii.

DEREFERENCJE_08 to „litografia drukowana z dwóch matryc z marmuru z Carrary zamknięta ostatnią warstwą – szablon z farby transparentnej – odbijającej światło. Poniżej kompozycji znajduje się komentarz – wykres w formie suchego tłoku z matrycy drewnianej.” (Anna Trojanowska)

III NAGRODA

PAWEŁ SOBCZAK, BEZ TYTUŁU, 2018
MEZZOTINTA, 21 × 30 CM

PAWEŁ SOBCZAK jest studentem V roku studiów magisterskich na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Nagrodzona praca to „mezzotinta powstała na chwianej przeze mnie miedzianej blasze; nakład drukowany skróconą farbą offsetową. Przy tworzeniu projektu posiłkowałem się swymi fotografiami i ich cyfrową manipulacją. Projekt nie był przedrukowany na matrycę.” (Paweł Sobczak)

WYRÓŻNIENIA JURY

MAŁGORZATA CHOMICZ, SILENCE IV, 2017
LINORYT, 34,5 × 40,5 CM

DR HAB. MAŁGORZATA CHOMICZ ukończyła z wyróżnieniem Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu. W roku akademickim 1996/97 odbyła staż naukowy na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1997 roku uzyskała tytuł doktora sztuk na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a w 2005 roku habilitację na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Na uczelni pracuje od 1992 roku. Od 2007 roku jest profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Autorka ponad 65 wystaw indywidualnych. Brała udział w ponad 200 wystawach zbiorowych oraz konkursach graficznych w kraju i za granicą.

„I am a weak dust that the wind blows, I love the divine peace and light” (Henry Georges Rouault)

„Od początku mojej twórczości na równi ważna jest materia plastyczna i duchowa obrazu. Problemem, który mnie interesuje, jest nasycenie struktury światłem. Szukam metaforycznych przeblysków i prawd, które pozwolą mi zbliżyć się do tajemnicy. Moja praca wyraża fascynację cudownym pięknem. Wyciągam odciski tego, co kocham – strukturę i piękno światła.” (Małgorzata Chomicz)

BARBARA KOMANIECKA, ŚWIADEK, 2017
SUCHA IGŁA, 35 × 37 CM

BARBARA KOMANIECKA od 2017 roku studiuje na studiach magisterskich na Uniwersytecie Rzeszowskim w Zakładzie Grafiki Warsztatowej. Brała udział m.in. w 9. oraz 10. Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie (2016, 2018), wystawie pokonkursowej „Małej Formy Plastycznej” w Rzeszowie (2016), 13. Międzynarodowym Biennale Suchoj Igły w Urice (Serbia, 2017). Uzyskała wyróżnienie za ekslibris tradycyjny na Międzynarodowym Konkursie na Exlibris w Gliwicach (2018).

„Słońce jest w wielu mitologiach symbolem siły życiowej i energii, oświecenia i prawdy. Nadając mu twarz chciałam wprowadzić pewną dwuznaczność: wszechwiedzące i wszystkowiedzące Słońce-Świadek o nieodgadnionych myślach i zamiarach.” (Barbara Komaniecka)

AGNIESZKA ROŻNOWSKA, MIĘDZY INNYMI... PARYŻ, 2017
INTAGLIO, TECHNIKA MIESZANA, 18 × 27 CM

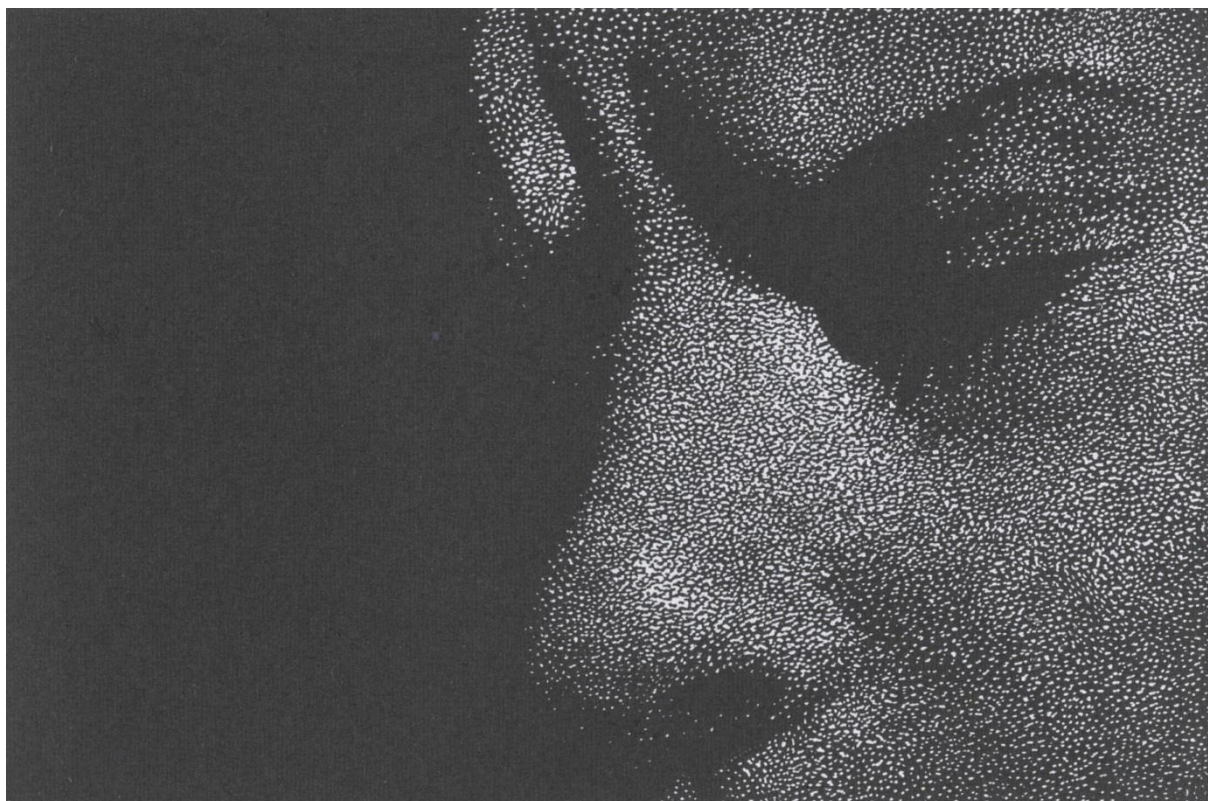

DR HAB. AGNIESZKA ROŻNOWSKA urodzona w Poznaniu, ukończyła tamtejszą Akademię Sztuk Pięknych dyplomem z wyróżnieniem w zakresie malarstwa w pracowni prof. Włodzimierza Dudkowiaka. W 2007 roku uzyskała stopień doktora sztuk (kierunek – grafika warsztatowa), a w 2014 habilitację na macierzystej uczelni. W latach 2002-2009 była związana zawodowo z Instytutem Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej. Od 2010 roku prowadzi Pracownię Rysunku w Katedrze Mody na Wydziale Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W roku akademickim 1997/98 otrzymała stypendium rektorskie na VSVU w Bratysławie. Współpracowała ze studium animacji „Animagie” w Paryżu. W 2015 roku otrzymała grant Artist in Residence ASO w Japonii.

„Praca MIĘDZY INNYMI... PARYŻ jest częścią projektu *Patrzenie jest aktem wyboru. Wyrwane z kontekstu*, na który składają się grafiki, rysunki i obiekty. Realizacja ta stanowi zapis dekonstrukcji, czy też rozbiór rzeczy zastanych, wykonany za pomocą rysunków, zdjęć i video projekcji, przenoszących pewne fakty w nowy wymiar. Obrazy realne napotkane w przestrzeni miejskiej, pojawiając się często deformują odbiór, tracą wątek poprzez niemożliwość uchwycenia *całości*. Pojawiają się, symultanicznie tworząc konfiguracje nowych form, nowych zdarzeń. MIĘDZY INNYMI... jest tylko częścią cyklu prac opowiadających o przemijaniu, dekonstrukcji, fragmentaryczności świata, ale również o ubraniach. Ubrania przynależą do człowieka, noszą go, są jak żywe buty, noszą pamięć obecności człowieka. Ciało rodzi się pomiędzy nimi i umiera w otoczeniu rzeczy. Jean Toussain Desanti twierdził, że to właśnie one wiążą człowieka ze światem. Całość projektu dopełniają: cykl rysunków *Hommage a Dior*, cykl grafik *Wyrwane z kontekstu* oraz obiekty graficzne *Bez tytułu*. Projekt prezentowany był w Galerii Centrum SMTG (2017/18) oraz na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie (2018).” (Agnieszka Rożnowska)

FINALÍSCI

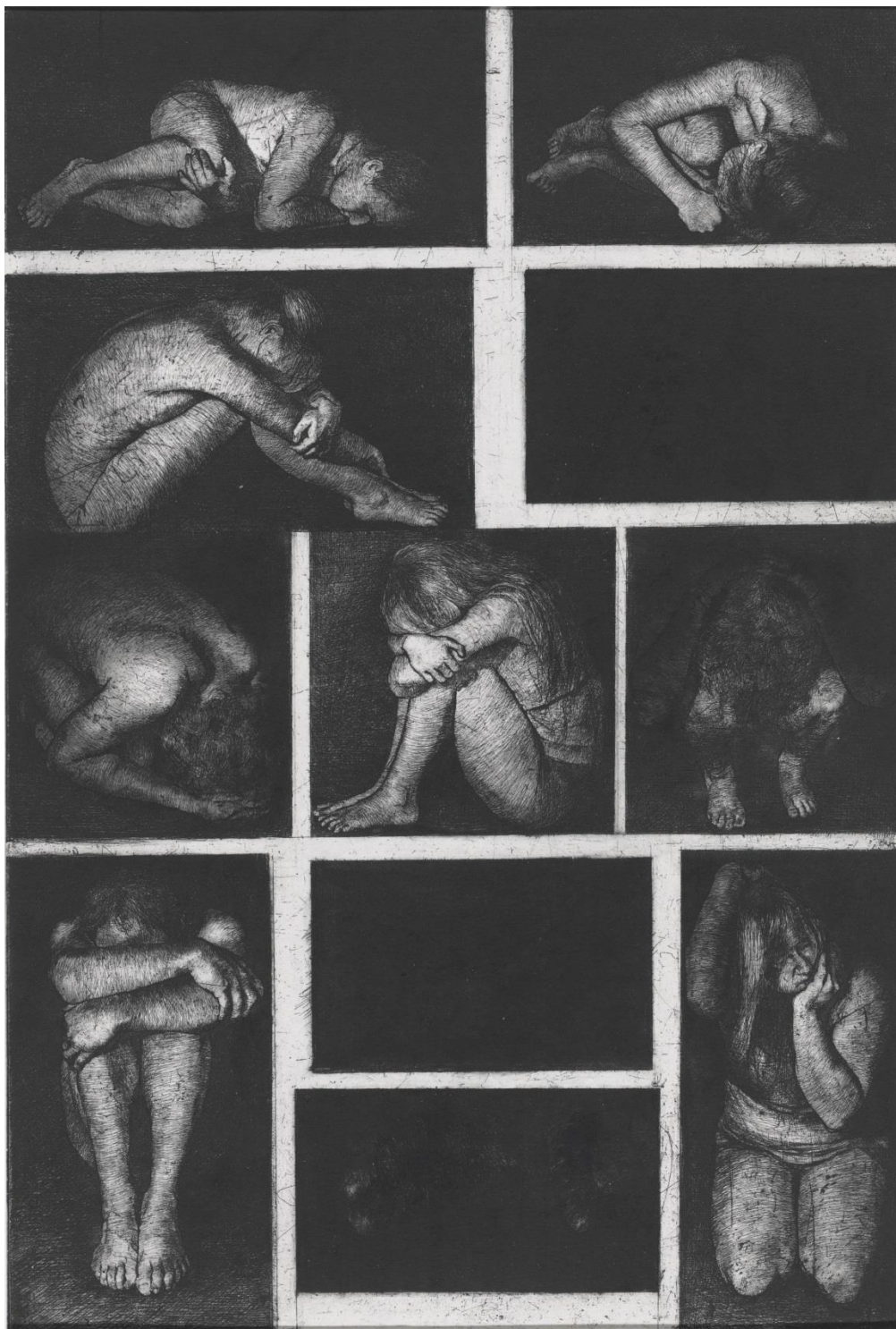
MAGDALENA BANAŚ, AUTOPORTRET, 2018
LINORYT, 24 × 22 CM

MAGDALENA BANAŚ jest studentką III roku na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Praca AUTOPORTRET „jest wynikiem fascynacji grą światła na ludzkim ciele, w szczególności twarzy. Została wykonana w technice linorytu, który przy użyciu odpowiednich narzędzi daje ogromne możliwości modelowania światłocieniowego.” (Magdalena Banaś)

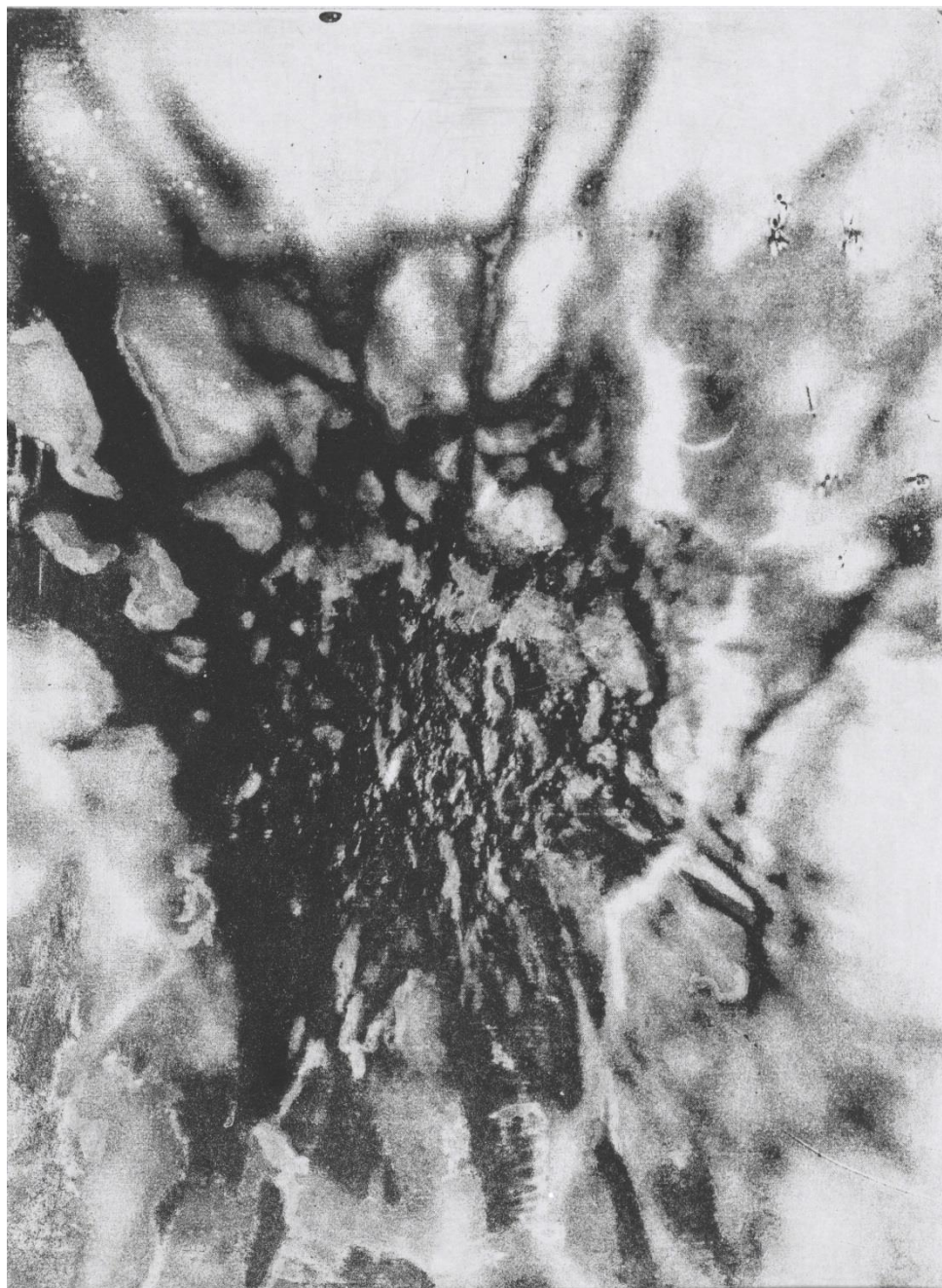
PAULINA BOBAK, SZUFLADKOWANIE, 2017
AKWAFORTA, AKWATINTA, 49,5 × 33,4 CM

PAULINA BOBAK ukończyła Liceum Plastyczne im. Antoniego Kenara w Zakopanem na kierunku lutnictwo (2016). Obecnie studjuje na kierunku grafika na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach.

„Pozornie współczesność jest pełna prześwietleń, eksponowania, nadmiernego blasku. Skonstruowana jednak z wielu różnorodnych światów, które głębiej poznane są spowite mrokiem. Ciemność zatapia istoty ludzkie w bezradności, pochłania je i zatracza w niedopowiedzeniach.” (Paulina Bobak)

NATALIA BRĄCZEK, KURZ I ŚWIATŁO, 2018
AKWATINTA, TECHNIKA FOTOPOLIMEROWA, 26 × 19 CM

NATALIA BRĄCZEK ukończyła Liceum Plastyczne w Zespole Szkół Plastycznych im. Jacka Malczewskiego w Częstochowie (2013). W 2018 roku ukończyła studia I stopnia i rozpoczęła studia II stopnia na kierunku grafiki na Uniwersytecie Humanistyczno-Przyrodniczym im. Jana Długosza w Częstochowie.

„Grafikę wykonałam w technice druku wklęsłego. Pomysł na pracę KURZ I ŚWIATŁO zrodził się z obserwacji przestrzeni domowej. Zwyczajny banał stał się dla mnie inspiracją. Interesuje mnie kurz, a światło jest najważniejszym czynnikiem tych obserwacji.” (Natalia Brączek)

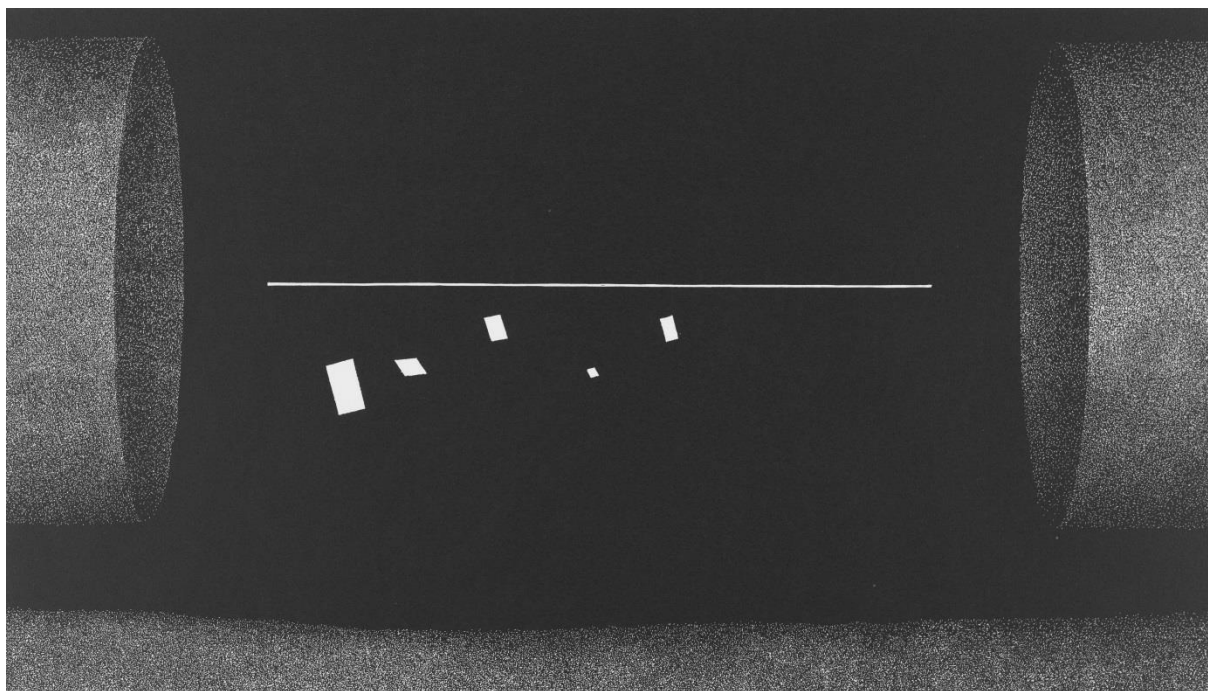
OKSANA BUDNA, ZAGINIONE II, 2018
TECHNIKI METALOWE, 17,5 × 13 CM

OKSANA BUDNA jest studentką II roku studiów doktoranckich z zakresu sztuk pięknych na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Brała udział m.in. w Międzynarodowym Triennale Grafiki: Kolor w Grafice w Toruniu (2018/19), Międzynarodowym Biennale Grafiki w Łodzi (2018) i Międzynarodowym Biennale Grafiki w Erywanii (2017).

Praca ZAGINIONE II to „grafika wykonana w technikach metalowych, składana z dwóch matryc.” (Oksana Budna)

BARTOSZ CEBULA, BEZ TYTUŁU, 2018
LINORYT, 53 × 74 CM

BARTOSZ CEBULA jest absolwentem Zespołu Szkół Plastycznych im. Stanisława Wyspiańskiego w Jarosławiu. Ukończył Wydział Grafiki na Uniwersytecie im. Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie. Obecnie mieszka i tworzy we Wrocławiu.

Praca zgłoszona do konkursu „jest owocem poszukiwania harmonii. Formalnie porusza zagadnienia światła i cienia.” (Bartosz Cebula)

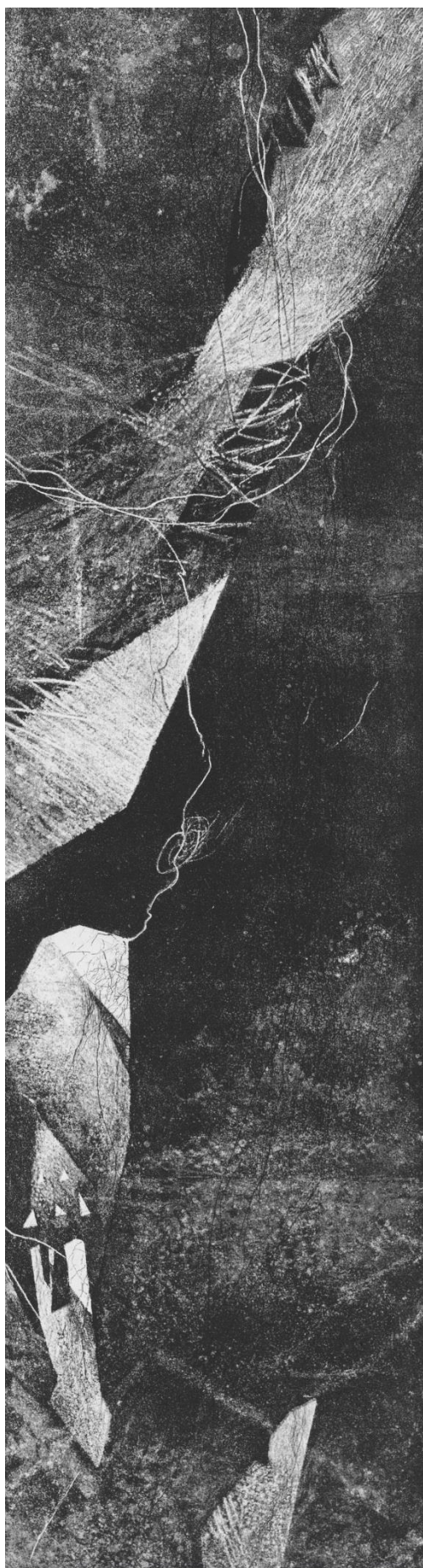
NASTAZJA CIUPA, LŚNIENIE, 2018
LITOGRAFIA, 60 × 80 CM

NASTAZJA CIUPA obecnie jest studentką III roku na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2016 roku uzyskała stopień magistra sztuki na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W ramach programu wymiany studenckiej Erasmus w 2012 roku studiowała na Accademia di Belle Arti w Perugii. Wzięła udział w kilkunastu wystawach krajowych i zagranicznych, także o charakterze konkursowym, m.in. w The Biennial International Miniature Print Exhibition w Vancouver (2018), Hybryda: obrazowanie jako fundament rzeczywistości i KISSPRINT – Stowarzyszenie Twórców Grafiki Artystycznej w Warszawie (2018), „Klasyczne jest piękne” w Toruniu (2017).

„Kiedy chcę namalować światło sięgam po technikę litografii, gdzie moc, cień, czerń walczy z przebijającym światłem wytrawianym w powierzchni surowego kamienia. Kamień litograficzny, jak żadna inna matryca ma moc trzymania światła, swoistego lśnienia, którą oddaje odbitce graficznej.”
(Nastazja Ciupa)

ALEKSANDRA CZUDEK, PANTA RHEI (Z CYKLU MYŚLI NIEOCZYWISTE), 2015
AKWATINTA, AKWAFORTA, 18,5 × 63 CM

DR ALEKSANDRA CZUDEK ukończyła z wyróżnieniem studia magisterskiej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach w Pracowni Grafiki Warsztatowej pod kierunkiem prof. Eugeniusza Delekty oraz w Pracowni Projektowania Graficznego pod kierunkiem dr. hab. Sebastiana Kubicy. W latach 2010-11 w ramach programu wymiany studenckiej Erasmus, studiowała na Glyndwr University in Wales w Wrexham. W 2018 roku obroniła pracę doktorską z dziedziny sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk pięknych. Była trzykrotną stypendystką Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2011/12, 2015/16 i 2016/17. Brała udział w ponad 45 wystawach zbiorowych w Polsce, Kanadzie, Australii, Wielkiej Brytanii, Bułgarii, Rumunii i Włoszech. W 2016 roku otrzymała pierwszą nagrodę na 1st International Print Biennale of Contemporary Art Prints w Skopje (2016). Była kilkakrotnie wyróżniana w konkursach graficznych w kraju i za granicą. Zajmuje się grafiką warsztatową, książką oraz rysunkiem.

„Praca jest częścią cyklu MYŚLI NIEOCZYWISTE i książki KSIĄŻKA NIEOCZYWISTA, składającej się z sześciu grafik składanych w formie leporello i zapakowanych w pudełko. Prace dotyczą ulotności myśli, wyobraźni, która ujawnia się – jest zawsze obecna – nawet w miejscach, gdzie człowiek podczas pracy staje się »maszyną«, a jego ruchy – niemalże »automatyczne«.” (Aleksandra Czudek)

JOANNA GAŁECKA, W MROKU I WE MGLE (ŻURAWIE), 2017
DRZEWORYT, 52 × 68 CM

JOANNA GAŁECKA ukończyła studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie uzyskując dyplom z grafiki w 1992 roku i z malarstwa w 1994. Miała około 30 wystaw indywidualnych m.in. w Aszchabadzie, Białymstoku, Grodnie, Kijowie, Krakowie, Sandomierzu, Siemianowicach, Warszawie i Zakopanem. Brała udział w wielu wystawach zbiorowych, w których uzyskała liczne wyróżnienia, a także w plenerach.

Praca W MROKU I WE MGLE (ŻURAWIE) została wykonana w technice drzeworytu, najchętniej stosowanej przez autorkę. „Ostatnio zajmuję się często motywami przyrodniczymi, w tym życiem ptaków. Czasem obserwuję je w Biebrzańskim Parku Narodowym.” (Joanna Gałęcka)

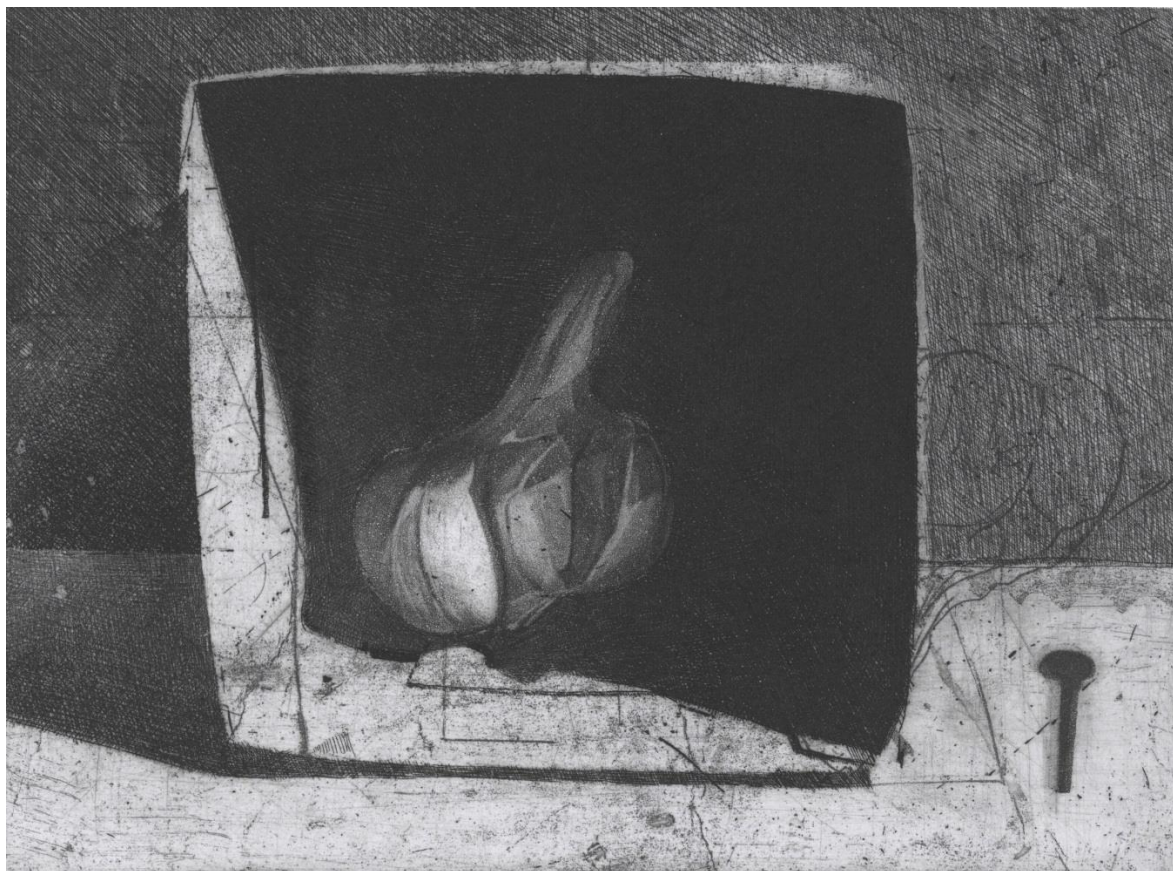
DARYA HANCHAROVA, IMPERMANENCE 2, 2018
MEZZOTINTA, 10 × 15 CM

DARYA HANCHAROVA w 2014 roku rozpoczęła studia na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na kierunku grafika. Dyplom realizuje w Pracowni Druku Wklęsłego pod kierunkiem prof. Jana Szmatocha. Brała udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych, także o charakterze konkursowym, m.in. Osten Biennale of Drawing w Skopje (2018), 8. International Graphic Art Biennial w Splicie (2017), Wa no Contemporary Exhibition w Hiunkaku (Japonia, 2017), XII Premio Internacional de Arte Gráfico Jesús Núñez w Corunie (Hiszpania, 2017), czy wystawach finalistów Międzynarodowego Konkursu Malarskiego Fundacji Trzy Mosty (Warszawa/Kraków, 2018).

„W swoich pracach podejmuję problematykę rozwoju i przemian, jakim ulegamy w trakcie swojego życia. Uwarunkowania społeczne, rodzinne, kulturowe, kształtują człowieka. Naszą psychikę, fizyczność, cielesność. Tytułową nietrwałość, czy może ulotność, łatwo możemy odnieść do sfery cielesnej, przyjmując jako tezę, że akt narodzenia jest drogą ku śmierci. Proces ten w sferze psychiki zdaje się mieć odwrócona kolej, kiedy otwieramy i wzbogacamy nasz umysł, jak czystą kartę. Uzupełniamy go, jednocześnie czyniąc otwartym na zmiany. Na rewizje poglądów, wartości... Choć wykorzystuję figuratywne przedstawienia człowieka, w swojej niematerialności, transparentności, ukazuję ciało jako klucz ujmujący nas w kompletny zbiór, prześwietlając budujący nas proces.”
(Darya Hancharova)

MARCIN JACHYM, ARTE-FAKTY VI, 2018
AKWAFORTA, AKWATINTA, 14,5 × 20 CM

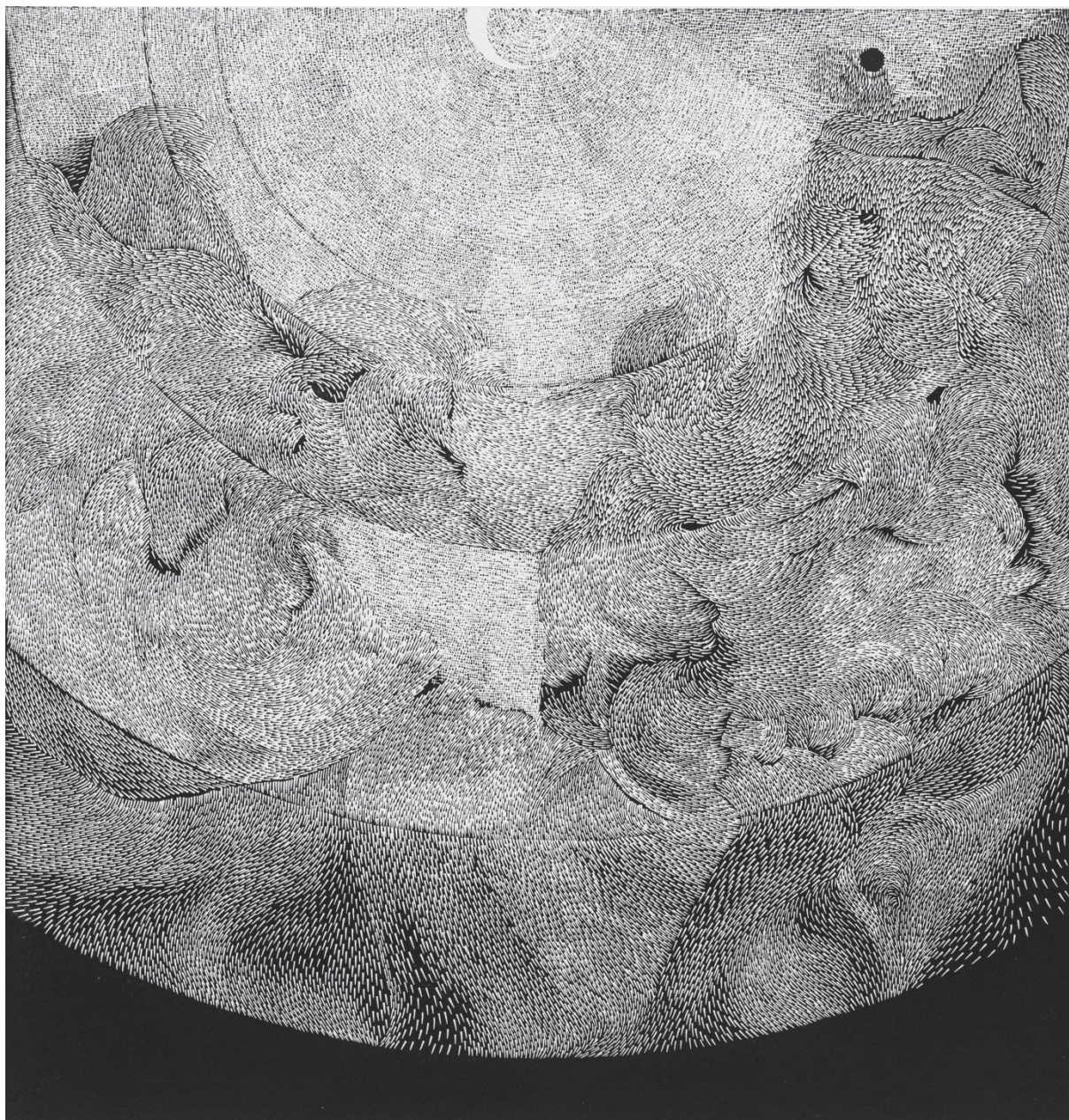

DR MARCIN JACHYM urodził się w 1974 roku w Rzeszowie. W 1994 roku ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w rodzinnym mieście. W 1995 roku rozpoczął studia w Instytucie Wychowania Plastycznego na Wydziale Pedagogicznym rzeszowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Będąc studentem III roku pracował jako asystent stażysta w Pracowni Grafiki Warsztatowej. Dyplom magisterski uzyskał w 2001 roku i został zatrudniony na stanowisku asystenta w Pracowni prof. Włodzimierza Kotkowskiego. W latach 2002-03 współpracował z prof. Andrzejem Pietschem, a w 2004 z prof. Krzysztofem Skórczewskim. W 2010 roku uzyskał stopień doktora na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Obecnie, jako adiunkt, prowadzi zajęcia w Pracowni Grafiki Warsztatowej Druku Wklęsłego. W latach 1999-2002 prowadził zajęcia na kierunku Pedagogika Opiekuńczo-Wychowawcza i Pedagogika Wczesnoszkolna na Uniwersytecie Rzeszowskim, a od 2001 roku zajęcia z metodyki nauczania plastyki w Niepublicznym Centrum Ustawicznego Kształcenia Nauczycieli w Przemyślu. We wrześniu tego roku zostało otwarte jego postępowanie habilitacyjne na ASP w Krakowie.

Uzyskał I miejsce w konkursie „Grafika kwartału” i nagrodę fundacji „Akapi” za najlepszy debiut w BWA w Rzeszowie (2005) oraz wyróżnienie na I Międzynarodowym Biennale Wschodni Salon Sztuki w Lublinie (2009).

„ARTE-FAKTY to cykl około 30 prac, w których szczególną uwagę skupiłem na pojedynczym przedmiocie. Poprzez kontakt z rzeszowskimi archeologami oraz własne zainteresowania, postanowiłem stworzyć kilka grafik przedstawiających artefakty. Najbardziej zainteresowały mnie monolityczne kształty siekierok z epoki kamienia. [...] Moje zainteresowania rozszerzyłem później na inne przedmioty. [...] Ludzie już od zarania, z różnych powodów nawiązują szczególne relacje z przedmiotami. W moich kompozycjach są one również traktowane z należytą estymą. Tworzona przeze mnie forma warzywa, czy kamienia nabiera bardzo indywidualnych cech. Banalne warzywo staje się czymś o szczególnej wartości.” (Marcin Jachym)

DARIUSZ KACA, METAFIZYKA BRZASKU, 2018
LINORYT, 52 × 50 CM

DR HAB. DARIUSZ KACA urodził się w 1960 roku w Kutnie. W latach 1983-89 studiował na Wydziale Grafiki w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. Dyplom uzyskał w 1994 roku w Pracowni Grafiki Wydawniczej prof. Stanisława Łabęckiego i w Pracowni Technik Drzeworytniczych prof. Andrzeja M. Bartzaka. Tworzy w dziedzinie grafiki warsztatowej i projektowej, książki artystycznej, rysunku i malarstwa. W 2004 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego z zakresu grafiki.

„Praca METAFIZYKA BRZASKU jest to linoryt jednomatrycowy inspirowany widokiem nocnego nieba.”
(Dariusz Kaca)

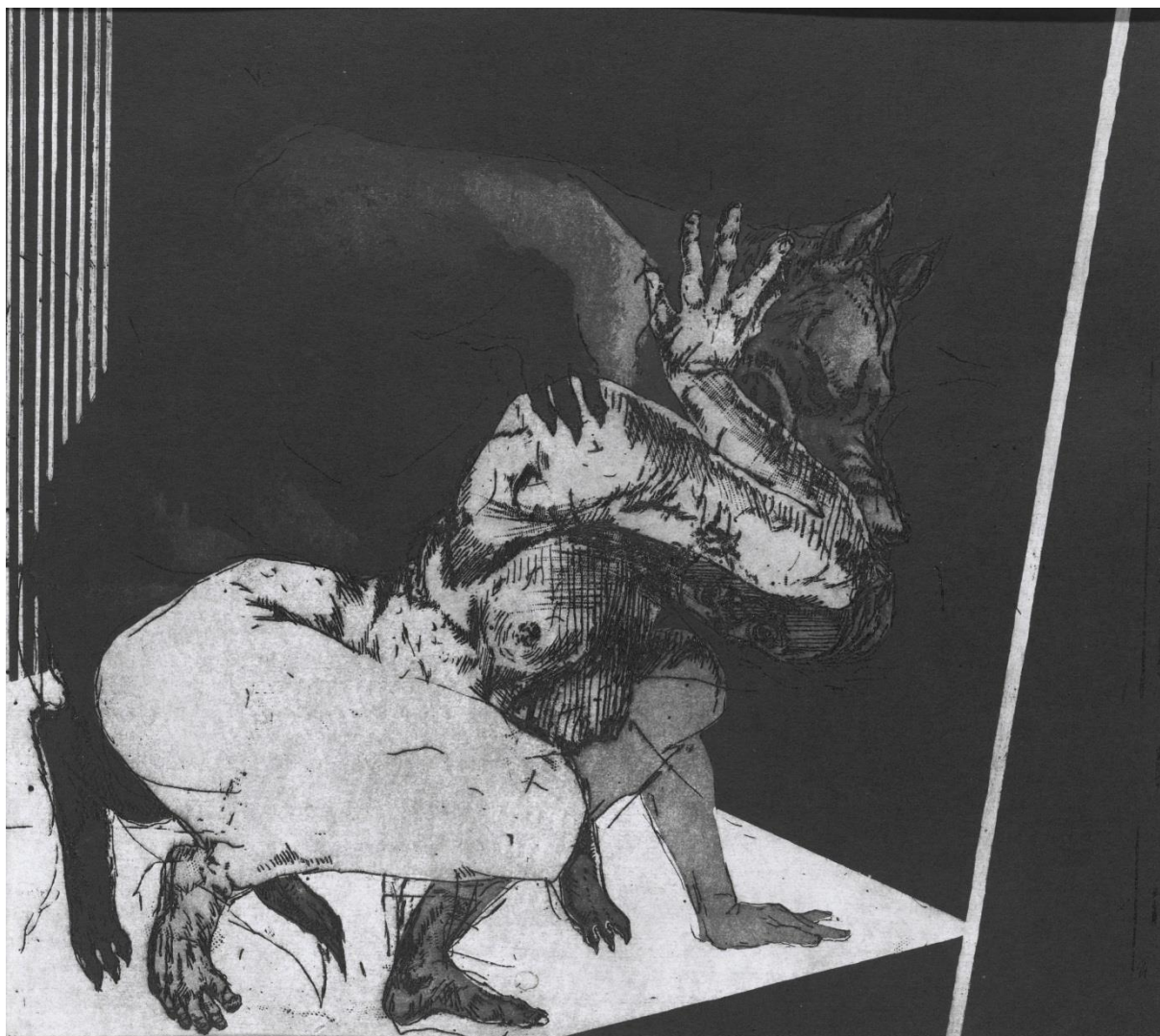
MACIEJ KIELCZEWSKI, BAWELNA, 2017
AKWAFORTA, AKWATINTA, 12,1 × 11,7 CM

MACIEJ KIELCZEWSKI ukończył Liceum Plastyczne im. Wojciecha Kossaka w Łomży. Obecnie jest studentem II roku na Wydziale Konserwacji Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2018 roku miał wystawę indywidualną „M” w Łomży.

„Jako światło nie istnieje bez cienia, tak i na odwrót, zaś przedmioty, formy stwarzają się, kąpiąc swój byt w tej mieszaninie.” (Maciej Kielczewski)

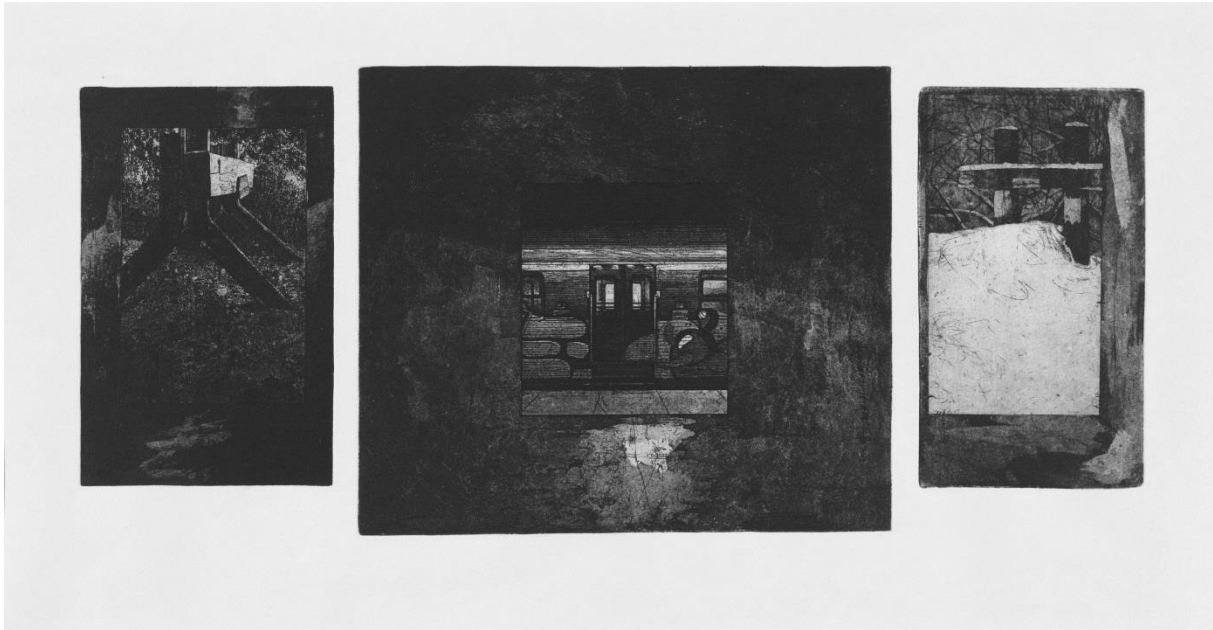
EWELINA KOŁAKOWSKA, BODYFIXION, 2016
INTAGLIO, 30,5 × 34 CM

EWELINA KOŁAKOWSKA ukończyła Liceum Plastyczne im. Constantina Brancusisa w Szczecinie w pracowni Michała Biernackiego (specjalność: reklama wizualna). W latach 2013-2018 studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. dr. hab. Bogumiły Pręgowskiej i dr. hab. Marka Zajko. W 2018 roku rozpoczęła interdyscyplinarne studia doktoranckie „Academia Copernicana” na macierzystej uczelni. Była wielokrotną stypendystką Prezydenta Miasta Szczecina, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego i Rektora UMK w Toruniu. Miała 10 wystaw indywidualnych, brała udział w wielu wystawach zbiorowych, także o charakterze konkursowym, w których uzyskiwała nagrody i wyróżnienia (m.in. wyróżnienie honorowe na 2. International Print Biennial w Łodzi, 2018). W 2018 roku uzyskała tytuł Najlepszego Absolwenta Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu.

„Za pomocą techniki intaglio skupiłam się na ukazaniu głównego motywu pracy, jakim jest światło – cień. Z jednej strony jest to ukazanie technicznej strony problemu, z drugiej ideologicznej, ponieważ cień istnieje tylko wtedy, kiedy istnieje światło. W pracy chciałam się skupić na przedstawieniu ciemnej strony natury ludzkiej.” (Ewelina Kołakowska)

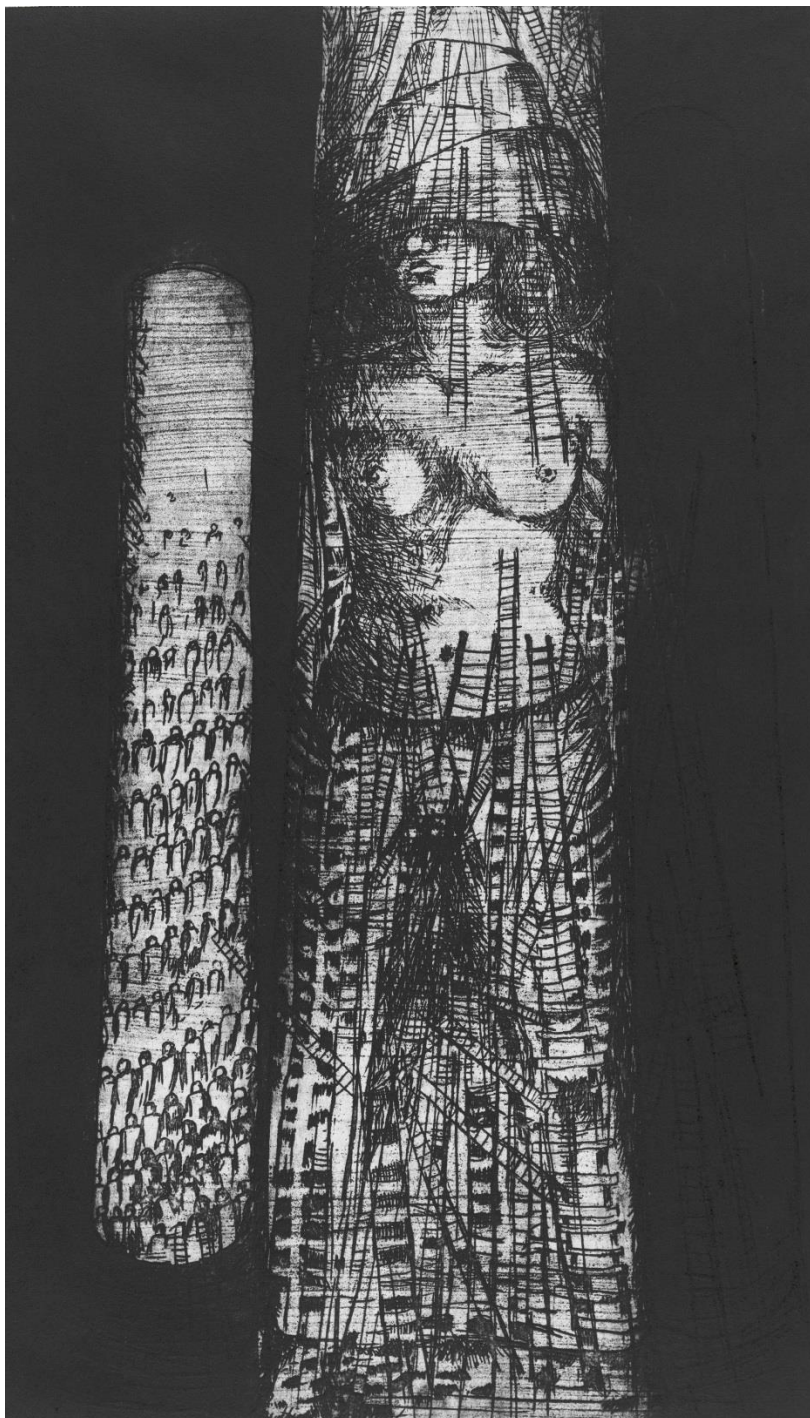
MYKOLA KRAVETS, FRAGMENT A, B, C, 2018
AKWAFORTA, AKWATINTA, 73 × 53,5 CM

MYKOLA KRAVETS w 2012 roku ukończył studia magisterskie na Wydziale Grafiki Warsztatowej Akademii Sztuk Pięknych w Kijowie oraz w 2018 roku – studia II stopnia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Opolskiego (specjalność: projektowanie graficzne i nowe media). Specjalizuje się w rysunku oraz grafice warsztatowej. Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych w Polsce i Ukrainie.

„Praca FRAGMENT A, B, C jest częścią dużego projektu graficznego, który powstał w 2018 roku. Ten fragment, pokazuje jadący pociąg pomiędzy dwoma kozłami oporowymi. Początek i koniec jazdy pociągu. Fragment ten nawiązuje do myśli, iż koniec jest początkiem czegoś nowego, nowej drogi, która prowadzi między ciemnością a światłem.” (Mykola Kravets)

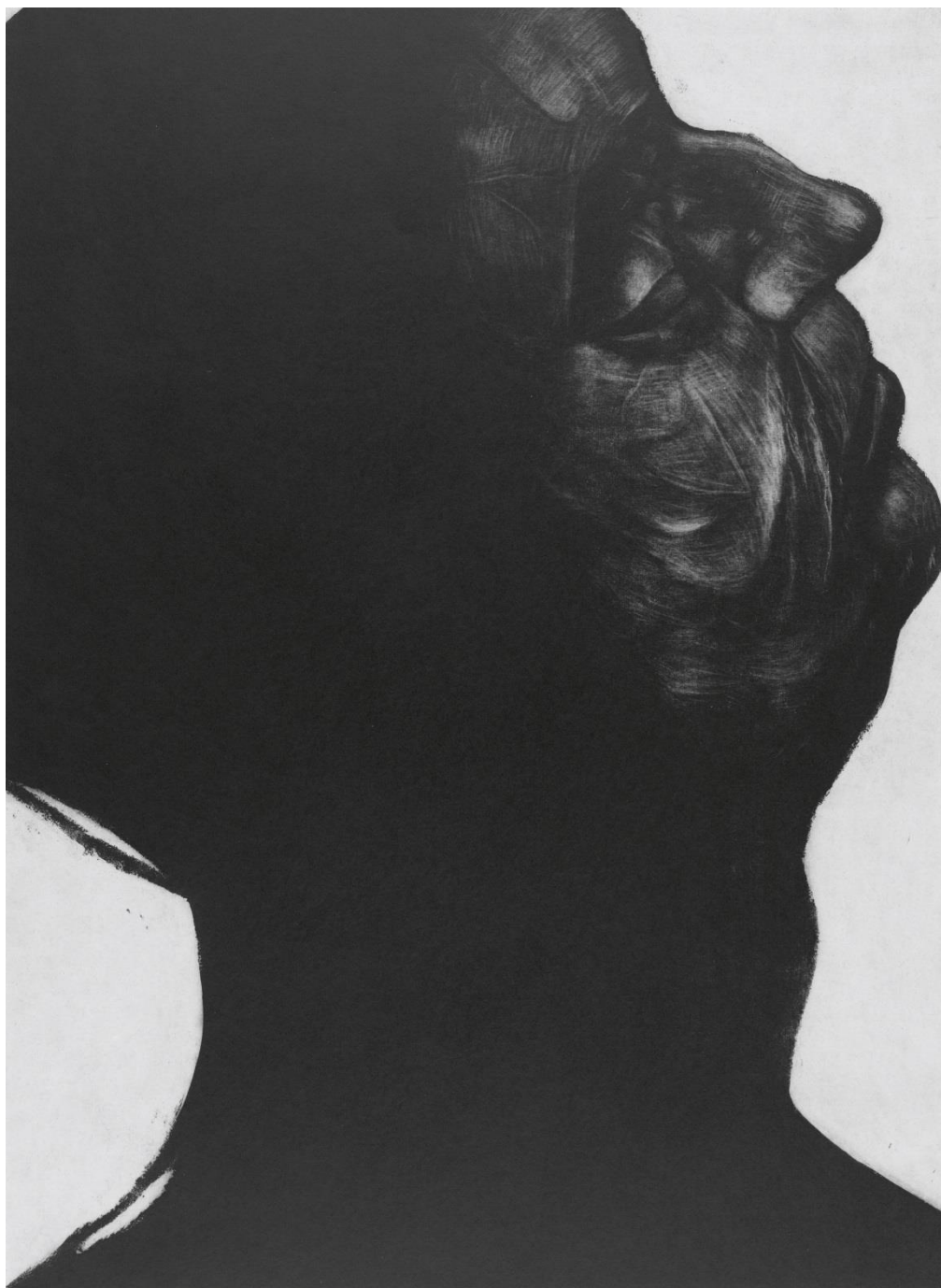
TERESA KRÓL, BABEL III, 2013
AKWAFORTA, AKWATINTA, 58,5 × 34,5 CM

TERESA KRÓL studiowała na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (dyplom w Pracowni Malarstwa i Grafiki Warsztatowej) oraz na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu. Brała udział w wystawach małej formy graficznej w kraju i zagranicą, m.in. w Kaliszu, Mińsku, Barcelonie i Wingfield Barns.

„BABEL III to jedna z ośmiu grafik z cyklu DIALOGI powstałych w latach 2013-15. BABEL III to wieża-kolumna światła wychodząca z ciemności.” (Teresa Król)

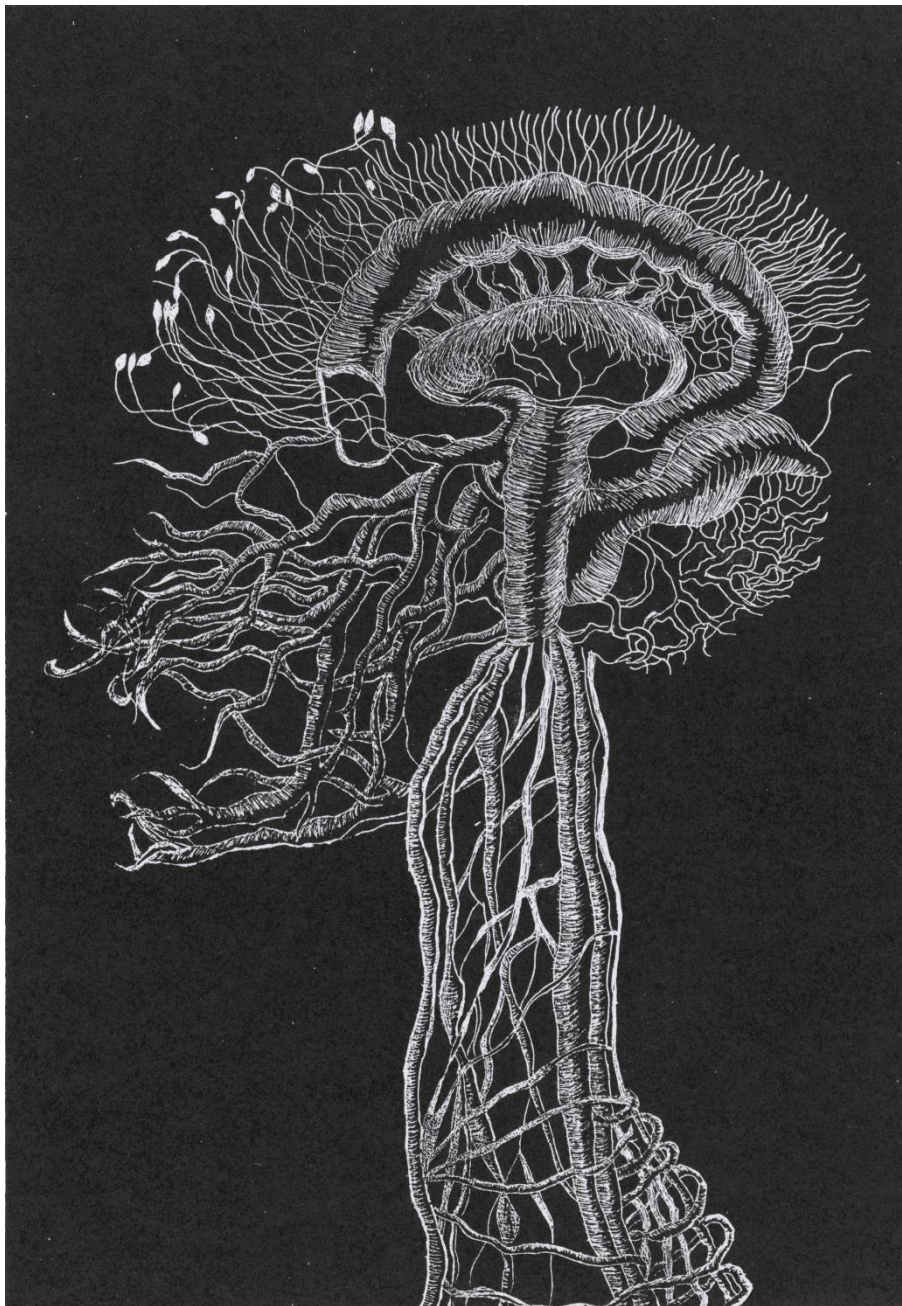
NATALIA KWIATKOWSKA, CRAVING, 2018
INTAGLIO, 80 × 60 CM

NATALIA KWIATKOWSKA jest studentką IV roku toruńskiego Zakładu Grafiki Wydziału Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika. W październiku 2018 roku decyzją wykładowców została laureatką Nagrody im. prof. Edmunda Piotrowicza za wyjątkowe osiągnięcia artystyczne w roku akademickim 2017/2018 w dziedzinie grafiki.

„W swojej grafice poruszam temat portretu, budując wizję portretowanej osoby za pomocą charakterystycznej dla technik metalowych akwatinty. Postacie z moich grafik pozbawione są cech indywidualnych, skupiam się w nich na badaniu pewnego typu ludzkiego, który mnie interesuje. Do zbudowania warstwy światłocieniowej używam skrobaka, dzięki któremu efekt światła jest bardziej delikatny i kontrolowany.” (Natalia Kwiatkowska)

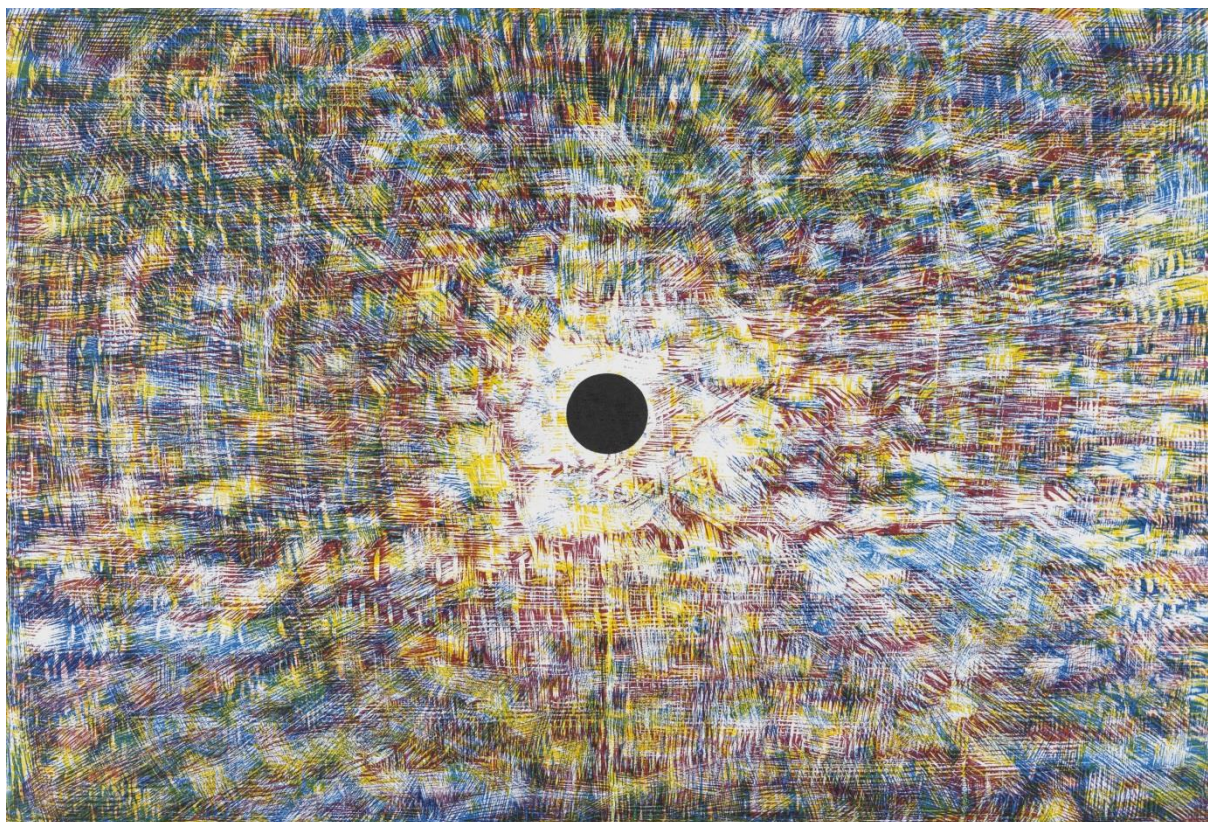
MARIA MARIANOWSKA, OŚWIECONY UMYŚL, 2018
WYPUKŁODRUK Z PŁYTY CYNKOWEJ TRAWIONEJ W TECHNICIE AKWAFORTY, 30 × 21 CM

MARIA MARIANOWSKA w 2017 roku ukończyła Lubelską Szkołę Sztuki i Projektowania im. Stanisława Wyspiańskiego. W tym samym roku rozpoczęła studia graficzne na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

„Grafika OŚWIECONY UMYŚL przedstawia symboliczną anatomię ludzkiego umysłu potraktowanego jako źródło świadomości i siedlisko myśli. W takim wyobrażeniu wewnątrz ludzkiej głowy zbudowane jest z sieci świetlistych połączeń będących nośnikami światła.” (Maria Marianowska)

JAN MUSIAŁOWSKI, BLACK SUN, 2018
LINORYT BARWNY, 50 × 70 CM

JAN MUSIAŁOWSKI urodził się w 1992 roku. W 2017 roku ukończył Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jest stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz laureatem Złotego Indeksu.

Praca **BLACK SUN** „ jest próbą konfrontacji światła z pustką. Badania ich wzajemnych relacji. Zastosowanie techniki pracy z użyciem czterech matryc CMYK nawiązuje do grafiki przemysłowej i pop-artu. Swoboda gestu i prostota zostały świadomie zastosowane w celu uwidocznienia pewnych istotnych cech brutalności współczesnej rzeczywistości.” (Jan Musiałowski)

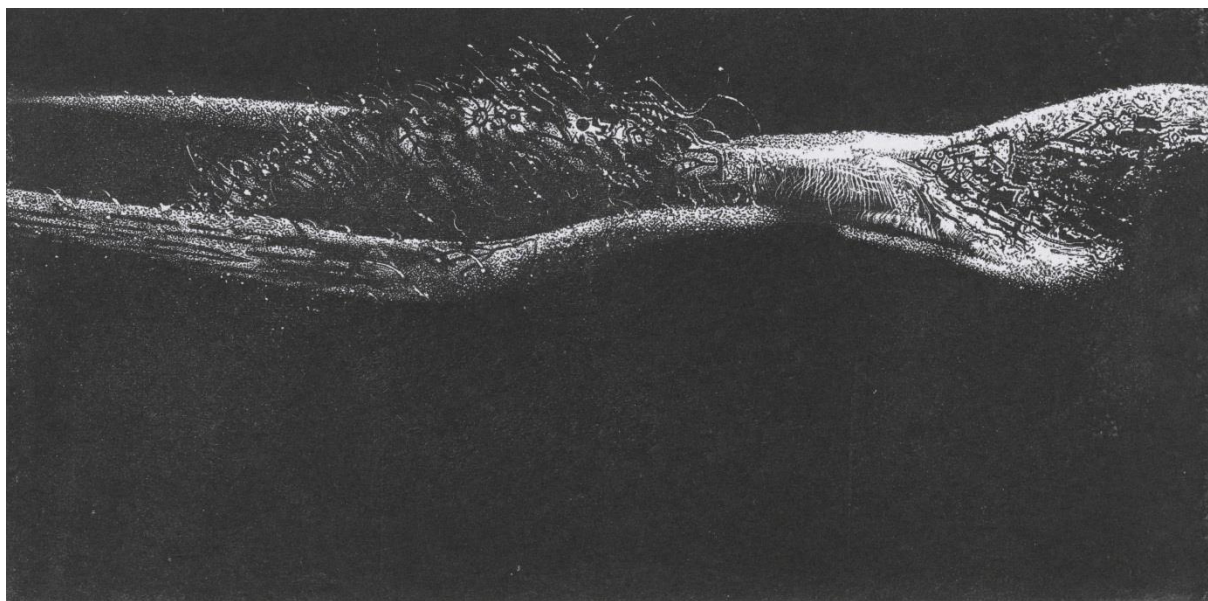
ALEKSANDRA PAWLIKOWSKA, CIENIE I (Z CYKLU CIENIE), 2018
OFFSET AUTORSKI, 33,5 × 48,5 CM

ALEKSANDRA PAWLIKOWSKA studiowała na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 2012-2017. W 2012 roku ukończyła studia w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Kształciła się również w Accademia di Belle Arti w Bolonii (2015). Brała udział w wystawach zbiorowych, m.in. Międzynarodowa Wystawa Rysunku Studenckiego NAD_RYSOWAĆ w Toruniu (2018) i MOŻNA Młodzi Graficy z Akademii Sztuk Pięknych w Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie (2016). Jej prace trafiły na Aukcje Młodej Sztuki w DESIE i Sopotkim Domu Aukcyjnym.

„Grafika stanowi część cyklu CIENIE, wchodzącego w skład pracy dyplomowej obronionej przeze mnie na Wydziale Grafiki warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w 2017 roku. Powstała w oparciu o fotografię, medium, które niezwykle wiernie oddaje subtelną naturę cieni.” (Aleksandra Pawlikowska)

JANUSZ POPLAWSKI, HORYZONT ATT-2, 2016
LINORYT, 10 × 20,5 CM

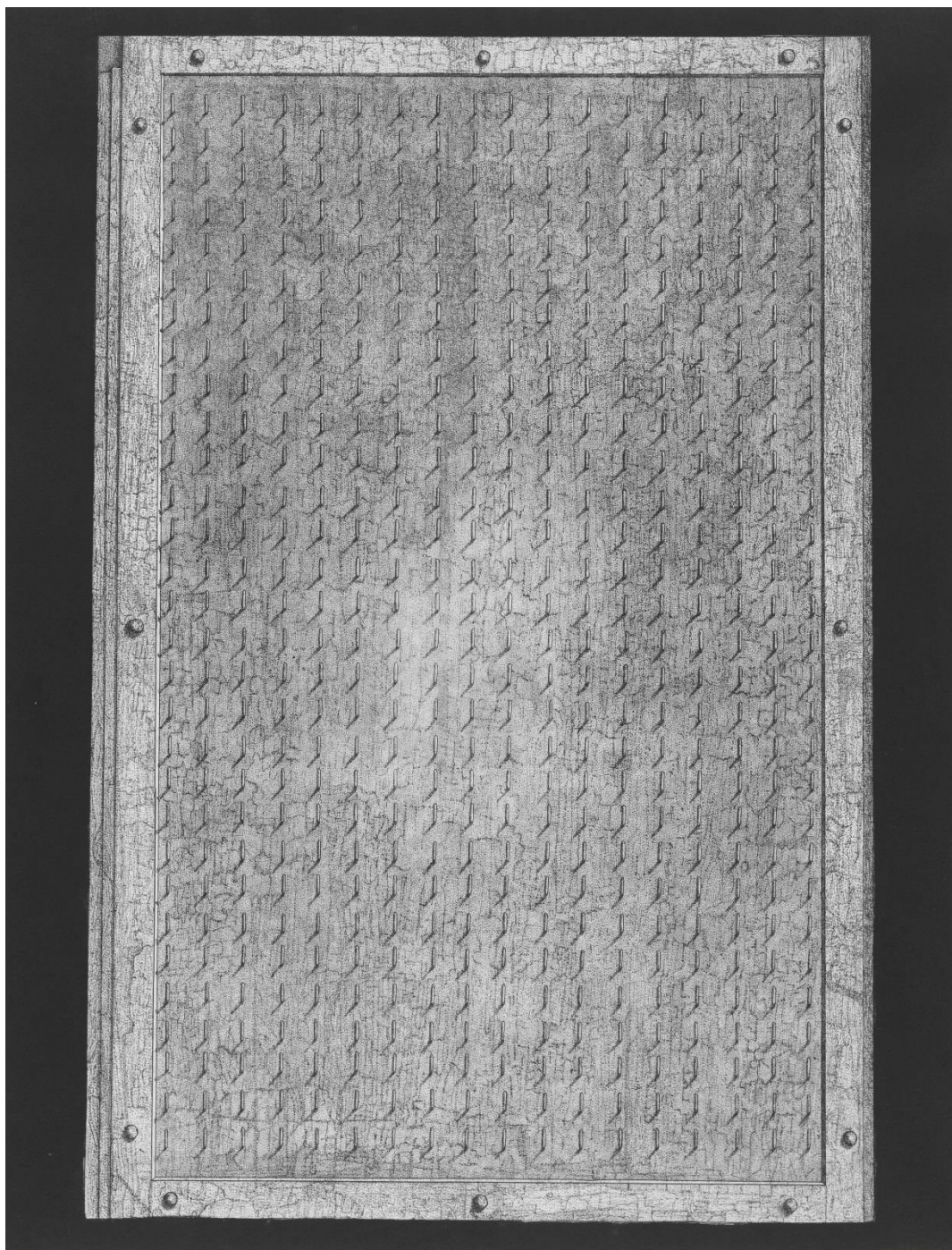

DR JANUSZ POPLAWSKI urodził się w 1948 roku w Radomiu. W 1975 ukończył Pracownię Grafiki Warsztatowej prof. Edmunda Piotrowicza na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Stopień doktora sztuk w dyscyplinie grafiki uzyskał na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie w 2003 roku. Brał udział w 320 wystawach i konkursach środowiskowych, okręgowych, ogólnopolskich i międzynarodowych (ponad 80), m.in. w Argentynie, Austrii, Belgii, Bułgarii, Chinach, Czechach, Egipcie, Finlandii, Francji, Indiach, Japonii, byłej Jugosławii, Litwie, Łotwie, Macedonii, Niemczech, Rumunii, Serbii, Słowacji, Stanach Zjednoczonych, Turcji, Ukrainie, na Węgrzech, w Wielkiej Brytanii i we Włoszech. Jest laureatem 19 nagród i wyróżnień, głównie w dziedzinie grafiki i rysunku, m.in.: nagroda i medal im. Pawła Stellera w VI Międzynarodowym Przeglądzie Ekslibrisu Drzeworytniczego i Linorytniczego (Katowice 2009), wyróżnienie na XVI Międzynarodowym Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu (Ostrów Wielkopolski 2016).

Tworzy w zakresie rysunku, malarstwa, grafiki warsztatowej i użytkowej oraz rysunku satyrycznego.

„Zasadniczym impulsem do tworzenia przeze mnie linorytów jest przeżycie estetyczne zrodzone z bliskości modelu, z obserwacji kształtów, struktury powierzchni ciała, gry światła i cienia. W ciemności dyskretne, punktowe światło przepięknie rozkłada się na ciele. [...] Przy wielkim powiększeniu fragmentu ciała, używając nazewnictwa geograficznego, stają się wzgórzami lub nieckami, kraterami bądź kanionami z przepiękną siatką spękań lub załamań, terenami płaskim bądź ubarwionym roślinnością delikatną jak jedwab czy mocną niby gąszcz leśny. [...] Trzeba być dobrym obserwatorem, umieć patrzeć i do tego fenomenu, jakim jest kobieta, trzeba odrobiny pokory.” (Janusz Popławski)

WERONIKA SIUPKA, TABLICA NA KLUCZE (Z CYKLU AUTO-DA-FÉ), 2017
AKWAFORTA Z AKWATINTĄ, 49 × 63,3 CM

DR WERONIKA SIUPKA od 2003 roku jest nauczycielem akademickim na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, którą ukończyła w tym samym roku. W 2013 roku zdobyła stopień doktora sztuki w zakresie sztuk pięknych.

„Praca pochodzi z cyklu AUTO-DA-FÉ inspirowanego elementami, obiektami związanymi z postindustrialną kulturą Górnego Śląska.” (Weronika Siupka)

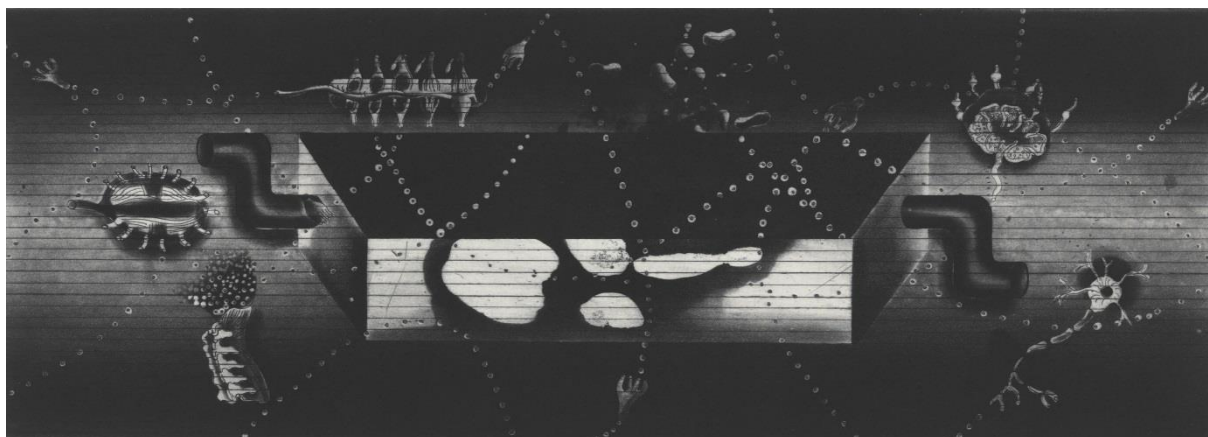
PIOTR SIWCZUK, GŁOWA W CZASIE, 2018
ZIARNORYT, 40 × 50 CM

DR HAB. PIOTR SIWCZUK jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Zamościu (1993). W 1998 roku ukończył z wyróżnieniem Wydział Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. Ewy Waławskiej. Od 2006 roku prowadzi Pracownię Rysunku i Malarstwa na Wydziale Grafiki macierzystej uczelni. W 2007 roku uzyskał stopień doktora z dziedziny grafiki warsztatowej za pracę „Relikt – Bogowie Słowian”. Przewód habilitacyjny „Odbicia nieobecności” został zamknięty w 2014 roku.

„Praca jest impresją na temat światła i przemijania, wykonaną w technice wynalezionej przez Feliksa Jabłczyńskiego, której staram się nadać nowe, autorskie ujęcie.” (Piotr Siwczuk)

MAŁGORZATA STACHURSKA, KATARYNKA, 2011
AKWAFORTA, AKWATINTA, 18,5× 50 CM

MAŁGORZATA STACHURSKA jest absolwentką Wydziału Grafiki (2002) oraz Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki (2005) Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2005 roku była stypendystką Miasta Krakowa, a w 2007 i 2017 roku – Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Laureatka nagród i wyróżnień w konkursach graficznych, m.in.: &. Triennale Grafiki Polskiej, V Ogólnopolski Konkurs Grafiki im. Ludwiga Meignera, 9. Międzynarodowe Biennale Miniatury. Wzięła udział w ponad 80 wystawach w kraju i za granicą, m.in. w Anglii, Francji, Hiszpanii, Japonii, Kanadzie, Stanach Zjednoczonych i we Włoszech.

„Praca odbita z matrycy miedzianej, charakteryzuje się szczególnym potraktowaniem światła załamującego się na różnych formach organicznych. Symbolika światła dającego początek istnieniu.”
(Małgorzata Stachurska)

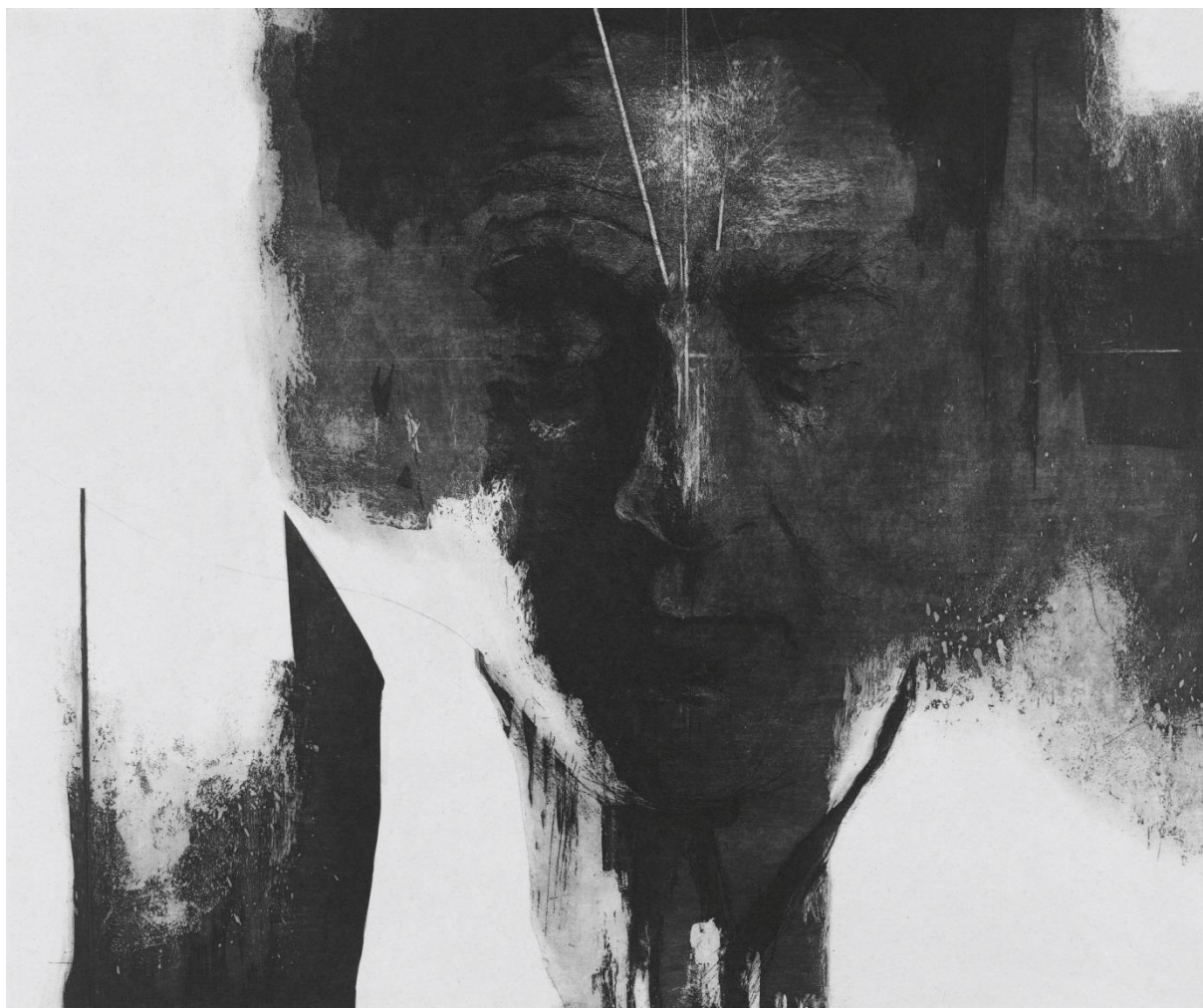
MAŁGORZATA STANIELEWICZ, BEZSENNOŚĆ, 2015
LINORYT, 33 × 59 CM

MAŁGORZATA STANIELEWICZ ukończyła z wyróżnieniem Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu w 1995 roku. Jej prace prezentowano na 24 wystawach indywidualnych m.in. w Polsce, Niemczech i Czechach. Wzięła udział w 150 międzynarodowych wystawach zbiorowych, m.in. 9th International Printmaking Biennial Douro (20018), 5th Graphic Art Biennial of Szeklerland, III International Printmaking Biennial in Cacak, XIV Konkurs Graficzny im. Józefa Gielniaka. Jest laureatką 8 nagród i wyróżnień, m.in. I nagroda na 9. International Printmaking Biennial in Rokycany (2018), nagroda Dyrektora Mazowieckiego Instytutu Kultury „Konfrontacje Sztuki” (2018). W 2011 roku była stypendystką Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w 2008 – Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego. Jej prace znajdują się w zbiorach: Ossolineum we Wrocławiu, Muzeum Historii Żydów Polskich POLNIN w Warszawie, Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, Muzeum Miedzi w Lublinie, Muzeum Przemyskim, Zamku w Wojnowicach, Muzeum Watykańskim, Tel Aviv Muzeum of Art i Yad Vashem w Izraelu, Parlamentu Europejskiego w Brukseli, Galleri Astley w Szwecji oraz zbiorach prywatnych.

„W moich pracach od lat pojawia się pejzaż miejski. Miasto to przestrzeń zatrzymująca historię, zapis śladów obecności człowieka, którego życie było tylko epizodem w historii miasta. [...] Moje miasta istnieją poza czasem, brak tutaj znaków związanych ze współczesnością, tworzyłyby niepotrzebny sztafaż. Obserwacja miejsca, które istnieje od wieków daje ogromne poczucie ulgi, trwałości. Problem czasu dotyka każdego, jest trudny do oswojenia. Może jest tak, że w ruinach znajduję większą równowagę. Mój wzrok przyciągają odrapane, organiczne, zniszczone przez czas obiekty, rytm południowej, prostej architektury. Materiały najczęściej „zbieram” w podróży, a ponieważ najchętniej jeżdżę do Włoch, to właśnie tamta architektura najczęściej staje się punktem wyjścia – wybieram fragment jakiejś przestrzeni, który mnie wizualnie zainteresował i buduję na nowo. Do Włoch pielgrzymuję za pięknem, za falistością krajobrazu, łagodnością porannego światła oraz przedwiecznych kontrastów. Miasta obrzeży, niejednokrotnie opuszczone, wydobywające się z mroku – w takich miejsca ważne jest to, co widzialne i niewidzialne. Nie zależy mi na kopiowaniu natury, moje prace to kompozycje powstałe na bazie wspomnień, emocji oraz fragmentów rzeczywistości.” (Małgorzata Staniewicz)

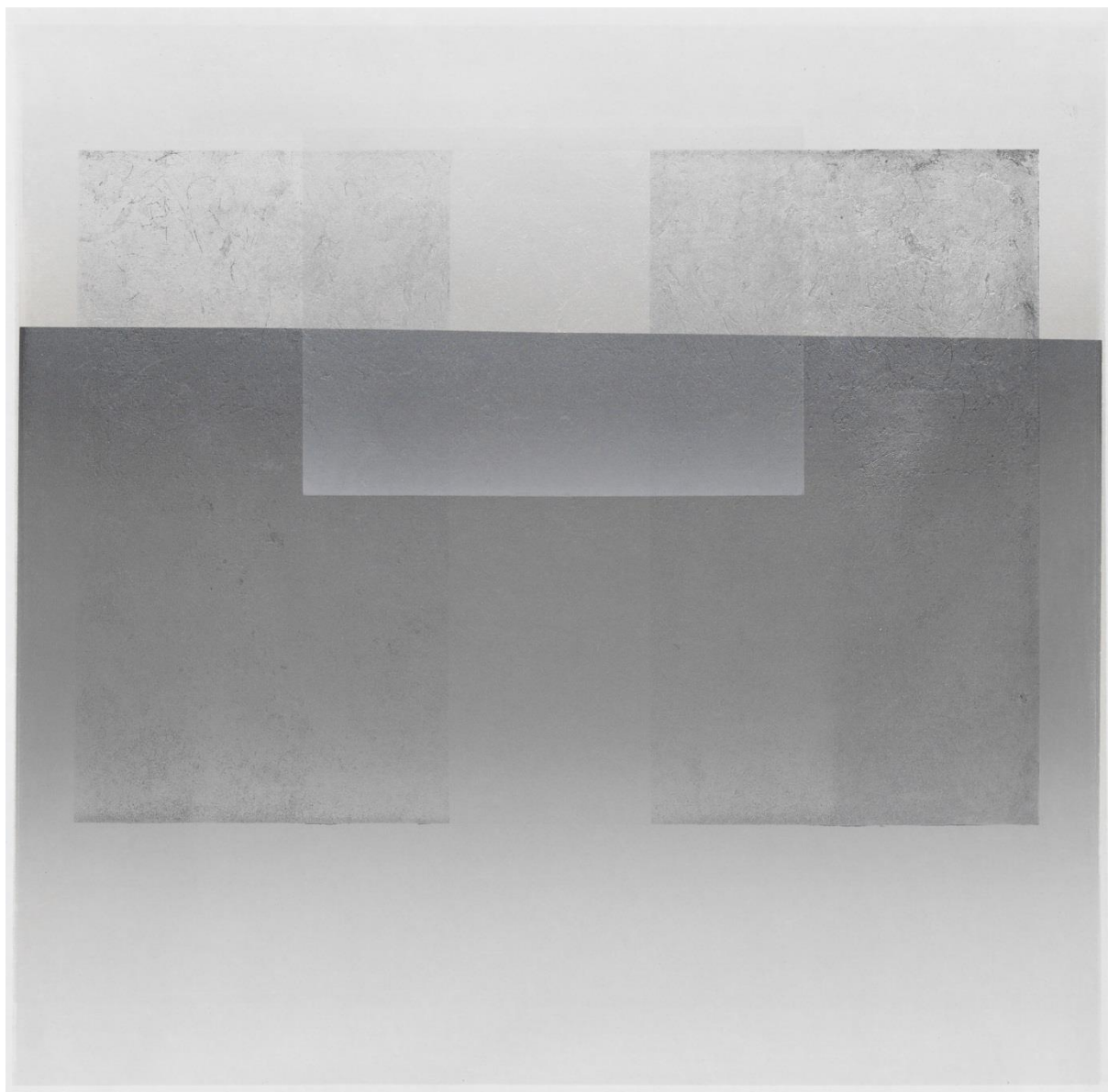
IZABELA STENKA, PUNKT ODNIESIENIA, 2018
INTAGLIO, 50 × 60 CM

IZABELA STENKA jest studentką III roku Pracowni Wkłęśłodruku w Zakładzie Grafiki na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 2017 roku prace artystki prezentowano na dwóch wystawach indywidualnych „Baby vs dziady” oraz „Odbiło mi” w Toruniu oraz na wystawie International Print Exchange PRINTCARD we Wrocławiu. Wzięła także udział w tegorocznej wystawie pokonkursowej 46th International Print Award Carmen Arozena w Madrycie.

„Praca jest wykonana w technice wkłęśłodruku. Kontrast zbudowany jest techniką akwatinty i podkreślony suchorytem.” (Izabela Stenka)

MICHALINA SUMIŃSKA, POWIERZCHNIE I, 2018
KOLAGRAFIA, SERIGRAFIA, 50 × 51 CM

MICHALINA SUMIŃSKA studiuje grafikę warsztatową na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Jej prace tylko w tym roku doceniono m.in. nagrodami w konkursie „Strzemiński Projekt 2018”, I nagrodą im. Zofii Kossak podczas VIII Warsztatów Działań Kreatywnych – Międzynarodowych Warsztatów Wyższych Uczelni Artystycznych w Górkach Wielkich, I nagrodą i wyróżnieniem w 12. Konkursie na małą formę graficzną studencką na ASP w Łodzi oraz wyróżnieniem w konkursie plakatu „Vielfalt ist Kunst / Różnorodność to sztuka!”.

„W swojej pracy chciałam odejść od akademickiego pojmowania światłocienia jako prostego zapisu walorowego. Gra światła i cienia w pracy POWIERZCHNIE I to metaforyczne odniesienie do problemu zaistniałego we współczesnej urbanistyce wielkich miast. W pędzie codziennego życia jesteśmy stłumieniu poprzez horyzontalnie rozciągające się powierzchnie miejskie. Zapominamy, że rozwój owych powierzchni w przyszłości może całkowicie zdominować krajobraz naturalny, bez którego życie na powierzchni ziemi nie przetrwa.” (Michalina Sumińska)

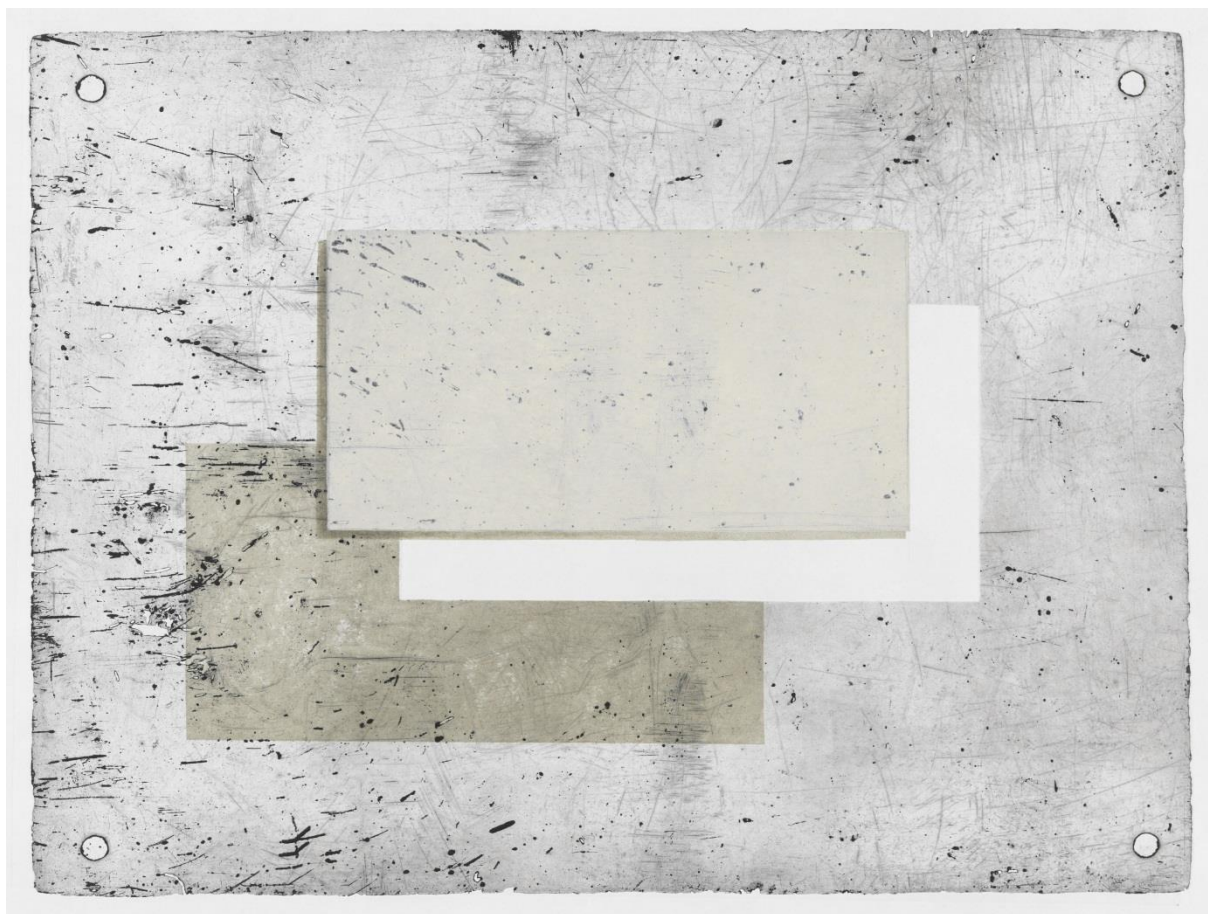
ANNA TARNOWSKA, JEJ CIEŃ, 2018
LITOGRAFIA, 71 × 56 CM

ANNA TARNOWSKA studiuje grafikę warsztatową na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie. W 2016 roku ukończyła studia I stopnia w Pracowni Litografii tej samej uczelni pod kierunkiem prof. Grzegorza Banaszkiewicza.

„Litografia jest jedną z serii prac dotyczących zagadnienia energii jednostki, aury człowieka. W mojej twórczości człowiek jest celem samym w sobie.” (Anna Tarnowska)

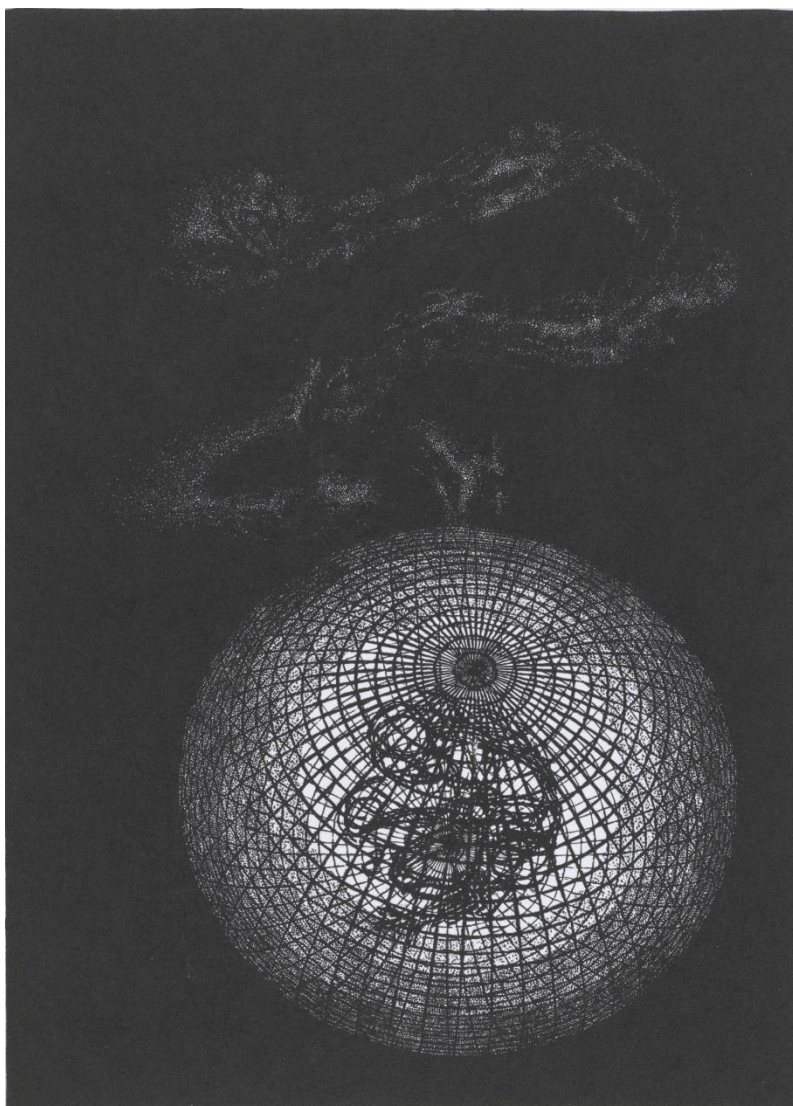
MAŁGORZATA ZAREMBA, ŚWIATŁO KSIEŻYCA 5, 2018
AKWAFORTA, LINORYT, 49,5 × 66 CM

MAŁGORZATA ZAREMBA ukończyła z wyróżnieniem studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem prof. Rafała Strenta w 2003 roku. Obecnie studiuje na II roku studiów doktoranckich na tym samym wydziale pod kierunkiem prof. Piotra Smolnickiego.

„Łączenie tradycyjnych technik graficznych z nowoczesną interpretacją rzeczywistości jest domeną mojej twórczości. Światło jako przejaw boskości, światło jako życiodajne źródło, wreszcie światło jako pędzące przez nieskończoną przestrzeń fotony to fenomen, który zawsze będzie fascynacją i natchnieniem.” (Małgorzata Zaremba)

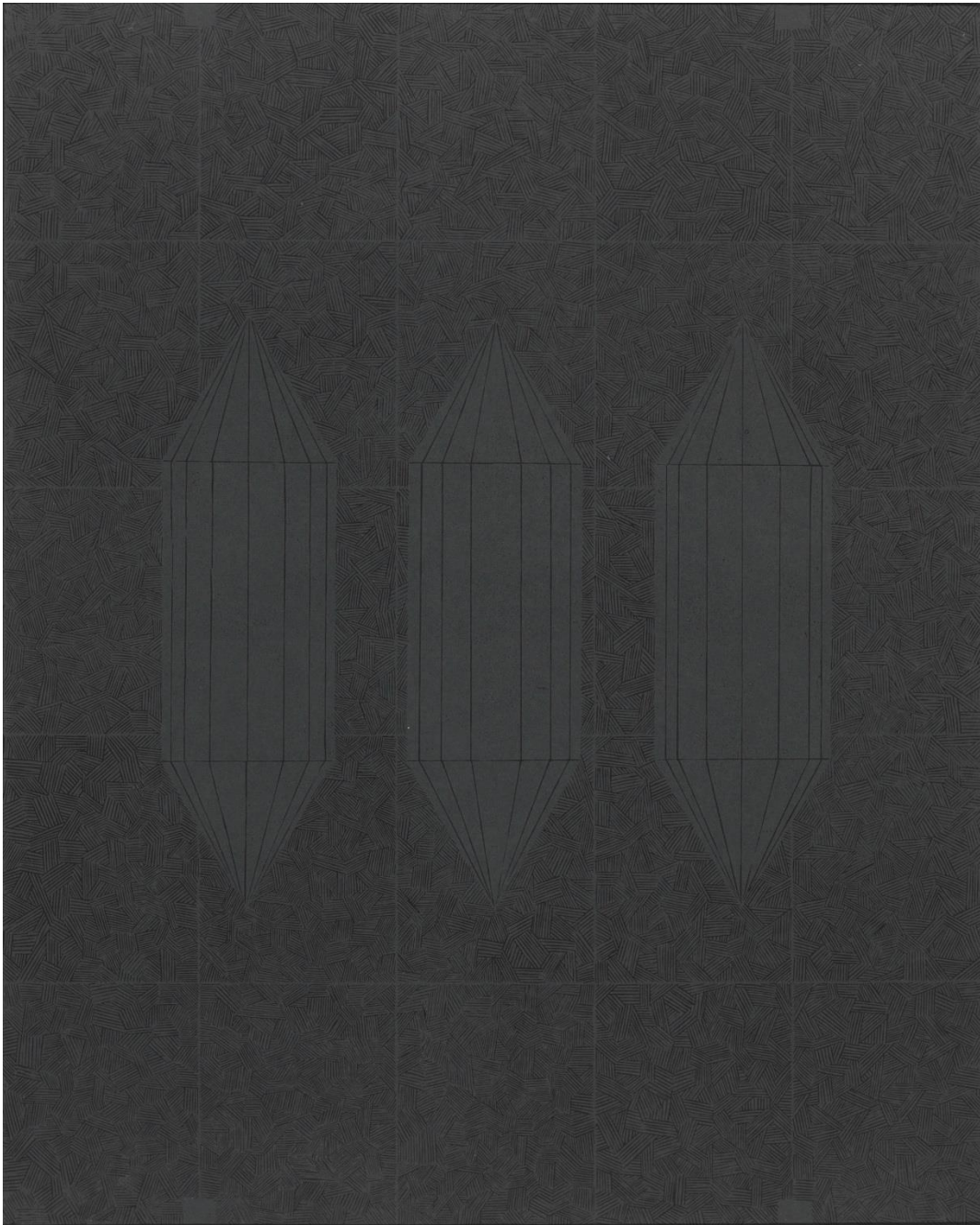
KAROLINA ZIMNA-STELMASZEWSKA, INSIDE-OUTSIDE, 2017
LINORYT, 23,5 × 17 CM

KAROLINA ZIMNA-STELMASZEWSKA ukończyła studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 2016 roku. W 2015 roku zajęła I miejsce w konkursie o nagrodę Ministra Spraw Zagranicznych im. Jerzego Warchałowskiego na grafiki przeznaczone do prezentacji w przestrzeni polskich placówek zagranicznych. Jej prace eksponowano na wystawach indywidualnych i zbiorowych, w kraju i za granicą, m.in.: WORKSHOP 5 / FIGURATION and WILANOW GENIUS LOCI (2018), KISSPRINT-LINO 3 (2017), Wystawa pedagogów i studentów Katedry Grafiki Artystycznej ASP w Warszawie (2014).

„Oscyluję wokół tematu światła jako struktury, która podlega ciągłej ewolucji. Praca INSIDE-OUTSIDE jest reprezentacją moich poszukiwań dotyczących relacji człowiek – świat. Tutaj figura ludzka stanowi źródło światła, które z kolei buduje granice świata. Samo światło w tym kontekście ma mieć szeroko pojmowane znaczenie, dla mnie rozumiane jako źródło wszelkiej inspiracji i kreacji, dążenie do wszelkiego poznania i wszystkiego tego, co można określić mianem Oświecenia.” (Karolina Zimna-Stelmaszewska)

PIOTR ŻACZEK, BEZ TYTUŁU, 2017
LINORYT, 46 × 38 CM

PIOTR ŻACZEK w 1991 roku ukończył Wydział Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Prezentował swoje prace na 15 wystawach indywidualnych i ponad 200 wystawach zbiorowych w Polsce i na świecie. Pracuje jako asystent w Pracowni Grafiki Artystycznej Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych.

„Zagadnienie światła i cienia rozgrywa się w graficznej materii pracy. Odbita jasną farbą matryca rozświetla ciemną płaszczyznę papieru, tworząc obraz zbudowany na subtelnych różnicach walorowych.” (Piotr Żaczek)

